

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.28/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 12. октобра 2010. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **пуномоћници оштећених, Наташа Кандић и Славица Јовановић,**
- **оптуђени Бранко Грујић и Бранко Поповић, који су приведени из Окружног затвора у Београду,**
- **браниоци оптуђених, адвокат Шалић Миломир и адвокат Перковић Мирослав и**
- **позвани сведок Војин Вучковић.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок ВУЧКОВИЋ ВОЈИН, са личним подацима као на записнику са главног претреса од 06. септембра 2006. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких измена у Вашим личним подацима?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место пребивалишта све исто?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Исто, Милије Станојловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте Ви запослени?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам, јер због овог судског поступка нисам добио уопште држављанство Србије, а рођен сам у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због којег судског поступка?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Уопште, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде сведок.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Знам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве везе има овај поступак са Вашим запослењем?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни Ви, добро. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Суд Вас опомиње на заклетву коју сте већ положили 06. септембра 2006. године, значи сва она упозорења иста важе. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, ако сматрате да бисте се изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, одговором на одређена питања.

Након Вашег сведочења, Тужилаштво за ратне злочине Републике Србије подигло је 2008. године још једну оптужницу против оптужених Грујић Бранка и Поповић Бранка због смртог страдања око 700 Муслимана затворених првобитно у Техничком школском центру Каракај од 01.-05. јуна 1992. године, а потом у Дому културе Пилица од 05.-08. јуна 1992. године, од којих је више од половине и ексхумирано до данас са разних секундарних гробницама, у разним гробницама, од којих је једна секундарна, једна примарна, па Вас је суд на предлог Тужилаштва позвао да нам одговорите на још нека питања, па ће Вас сада прво тужилац испитивати. Ја само да Вас питам, да ли остајете при ономе што сте до сада рекли?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и обећали сте неке писмене доказе које је требало да донесете, па.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесам, донео сам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте донели?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је везано за, овај, претежно за ово држављанство и овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нас интересује везано за оптужницу, за ова кривична дела која се стављају на терет оптуженима и за Ваше учешће у рату тамо, ако има везе са Грујићем и Поповићем.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Једино документацију нисам донео, везано за јединицу која је била испред Ратног и Кризног штаба дата мени за командовање, то је јединица «Цер» и «Јардан» и због очувања линија на овом Осмаци, Мемић, Хајвазик, Орлић, кота 602, где сам морао да распоредим то људство због одбране Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нам та јединица и те борбе нам нису занимљиве, јесте ли донели нешто што смо Вас ми питали, а Ви рекли да о томе имате писмене доказе?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Донео сам Вам нешто у виду информације, а сада не знам колико је то Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте писмене неке наредбе?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам, нисам донео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то имате као што сте рекли, па нисте донели или немате, па мењате исказ и кажете да немате, не разумем.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Имам, али нисам донео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте планирали то да донесете, које године, мислим и ком суду?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па у наредна три дана да Вам донесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли и пре четири године да ћете у наредна три дана, прошло је 1200 дана.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Донећу Вам то, па ћу Вам проследити преко писарнице, ако Вам то одговара или да вам донесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто данас нисте донели, не разумем?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зато што уопште документ немам никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ћете га имати за три дана?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Морам прећи, овај, у Републику Српску да би овај ту документацију извукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте добили позив за данашњи претрес?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добио сам 13. септембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позив?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овај претрес када сте добили позив?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 13. септембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 13. септембра?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ево пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих рекла да је мало раније.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Донео сам ја и позив, ево све, печат је од 09.09.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро и сада нисте стигли да одете у Републику Српску?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, могу Вам и показати личну карту да ми је документација истекла, да нема никакав документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ћете онда да идете?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Лепо, морам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта то имате да нам дате а што нисте четири године могли да нам донесете на основу обећања датог септембра 2006. године?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Наређења која сам добијао од Ратног штаба у писаној форми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И односе се на?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Односе се на период од 09. априла 1992. године до 17. маја 2002. године и од периода 06. јуни, 02. јуни 2002., 1992. до 29. јула 1992. године, када је јединица комплетно била ухапшена и спроведена у затвор у Бијељину због афере «Голфови».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у току јуна наредбе чије, Вама упућене и за шта?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије наредбе и на шта се односе?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Наредба је била од војне поште 8469 потпуковника Благојевића, да јединица «Игор Марковић» звана «Жуте Осе» буде распоређена на Црном Врху и да буде у саставу зворничке бригаде и шеховичке бригаде, са том разликом да шеховичка бригада је дужна да нам обезбеђује материјално-техничка средства за одбрану те линије Мемићи, Хајвази, Орлић, кота 602 из правца Калесије и Тузле, да би се сачувао пут који води од Црног Врха према Палама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се у тим наредбама помињу само борбе?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда то не треба, ја сам мислила да то има везе са нашом оптужницом. Да ли се ту помињу неки затворенички објекти, Благојевићеве неке наредбе?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, само борбена дејства, за шта је јединица била дужна да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево тужилац ће нешто да Вас пита, после ће и остали учесници у поступку, уколико буду имали питања. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Вучковићу, Ви рекосте да сте примарне неке наредбе, пошто сте Ви нама у ранијем сведочењу објаснили како сте дошли на подручје Зворника и како је дошло до тога да Ви будете командир једне јединице, а мене занима, у ком саставу је та јединица била, мислим, да ли је реч о територијалној одбрани или је реч о редовној војсци Републике Српске или некој трећој војсци, па ако се сећате, реците нам, у чијем је то организационом саставу била и од када до када?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ево овако, јединица је била формирана, само моменат, 08. и 09. је било ослобађање Зворника, 10. је било формирање јединице. Јединица коју су сачињавалим значи вишенационална јединица је била, припадала је Штабу територијалне одбране Кризном штабу, сада како је ко имао функцију у том периоду, искрено речено, не знам, али знам да смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је Вама био непосредни претпостављени, од кога сте добијали задатке за извршење?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Од Штаба територијалне одбране, јединица комплетна која је, тај састав од 64 војника, је примио радну обавезу од

предузећа «Фагум» и након тога смо добили, потписали позив о мобилизацији. Самим тим потписом о мобилизацији, били смо распоређени. ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То хоћете да кажете о пријему мобилизацијског позива?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је вршио мобилизацију, од кога сте добијали тај мобилизацијски позив, тело, личност, ко је био у потпису?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У потпису? Ја знам да је господин Стева Радић то комплетно био задужен, а од кога је, који је потпис доле био и печат то не могу сто-посто да Вам кажем, значи не бих да сада причам нешто што нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте Ви формирали Вашу јединицу, када сматрате да је она формирана за извршење борбених задатака?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 10. и 11. априла 1992. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте имали војника у саставу?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 64.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је формирана та јединица, како сте добили те војнике различитог састава?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То различитог састава, ту је затечено било људство који су дошли ту на терен и који су били добровољци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу све били добровољци?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па нису, било је ту и мештана са територије општине Зворника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога Ви примате задатак као јединица, Ви као командир, код кога идете Ви за пријем задатка?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: За пријем задатака добијао сам од господина Марка Павловића или Бранимира Поповића, пошто је он био у том Штабу, звали су га Ратни штаб, Кризни штаб сада не знам како је он формиран, да ли је Штаб територијалне одбране или тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био још ту присутан?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Штаб ТО је био под командом Југословенске народне армије све до 19. маја 1992. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да видимо то, Ви примате задатак од Штаба територијалне одбране и тог неког другог штаба, сада не знате тачно како се зове и кажете, тада Марка Павловића. Ко још има ту, где је седиште тога било?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Седиште је било у Зворнику, то је било код, код, пре поште, значи у тој главној улици са десне стране, значи је било то седиште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи у граду Зворнику?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У граду, да, ми смо били распоређени, јединица је била распоређена у фирми «Инжењеринг» у баракама и ту смо

добили тај смештај, значи ми нисмо били у граду, него ван града, то је ја мислим, три, четири километра ван града.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете примали сте наређења и од ЈНА. Где сте та наређења примали?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Та наређења смо имали у периоду од 23. априла 1992. године приликом ослобађања Куле и Куле Града, где је тада на Кули значи подаци које је Југословенска народна армија и Служба безбедности имала, око, преко 300 екстремиста је било стационирано на Кули.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, где сте примили тај задатак?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Директно од мајора Милана Ступара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је то било?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У Зворнику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која је то зграда, да ли је то у Штабу ТО или код неког другог?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Они су били смештени у згради обданишта у Каракају, то је њихов тај центар био, а иначе су они припадали Гардијској бригади Београда и целом том операцијом је руководио мајор Ступар и мајор Грујичић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хајмо на следеће задатке, од кога сте примали, то је један тај задатак који сте примили и у Штабу територијалне одбране и од ЈНА. Које сте наредне задатке примали, где и од кога?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Следећи задатак је био 04. и 05. маја од мајора Андрића за место Калесија, то је од Црног Врха према Тузли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте се срели са мајором Андрићем?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Са мајором Андрићем то је било, само моменат, са мајором Андрићем сам се сreo на Црном Врху са потпуковником Благојевићем, ту и тада је договор између потпуковника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте рекли да је то било?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је било 04., 05. маја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А знате када је формирана Зворничка бригада?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зворничка бригада је формирана 28. јуна 1992. године и тадашњи командант је био Обреновић, колико се ја сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у ком својству је био Благојевић тада?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Благојевић је био тада у тој фабрици, фабрика «Стандард», он је био командант и ја мислим да је он био претходница формирања, припреме формирања касарне, војне поште 8469, месец дана је био ту и након месец дана је отишао на боловање због болести, значи, било је ту страховито много официра Југословенске народне армије који су били од седам дана, од петнаест дана, од месец дана и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а можете да нам кажете, те војне задатке које сте примали у Штабу територијалне одбране, који су то били?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То су били задаци, јединица је била формирана да буде интервентног карактера и да где дође до пробоја линије, да ми изађемо да извршимо повраћај линије и формирање те линије, значи одбрамбене линије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте учествовали у неким другим задацима?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У другим задацима нисам учествовао, значи заједно са јединицом, могу рећи интервенције које смо имали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Ваши припадници, односно припадници Ваше јединице учествовали у неким другим задацима?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Део јединице је расформиран 02. маја, јер је група од 16 добровољаца који су били присутни из Руме, отишла са својим командиром Сима, сада не знам презиме, знам да му је надимак Сима Четник, отишли су са Пером Јанковићем који је имао фабрику гуме на подручју Калесије, односно Дубнице и Миљановца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте попунили Вашу јединицу после тога?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јединица је попуњена решењем Штаба ТО са две јединице, Цером и Јарданом, тада смо добили око 180 мештана који су били распоређени на линији коју сам напоменуо, Осмаци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете да објасните, како је дошло до попуњавања?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па једноставно, са решењем, са решењем које је донео тада Миодраг Павловић, то решење да јединица Цер и Јардан буде распоређена у јединицу и да се та јединица «Игор Марковић» добије, значи добила је задатак да врши одбрамбени део на подручју.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али интересује ме само попуњавање јединице, мислим долазе људи и откуд они знају да дођу код вас, односно, откуд Ви знате да они треба да дођу?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Позван сам у касарну «Стандард» где је то људство било поређано и где су добили комплетно материјално-техничка средства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 02. маја?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, то је било у мају и у јуну месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мају и у јуну, када?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У мају и у јуну месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај догађај о коме причате, 180 људи, када је то било?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 05., 06. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, 05., 06. маја?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта у јуну?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У јуну је део људства напустио положаје, па је морало да се врши попуњавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је друго, немојте да мешате мај и јуни.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, то је иста линија, иста одбрамбена линија, иста одбрамбена зона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, време ме занима. Миодраг Павловић, да ли је то Мија Павловић?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он Ваш заменик?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он донео решење да ти људи попуњавају Вашу јединицу, а не неку другу?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Потврду од Штаба ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта потврду?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да се попуни јединица са новим људством.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како потврду?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Потврду којом је распоређена јединица Цер и Јардан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав је то документ, потврда да се неко распоређује? Јесте Ви служили војску, јесте?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја јесам служио војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се потврдом неко распоређује, нисам то никада чула до сада?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, тако је тада дато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредба?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Наредба или потврда, не знам, значи, тренутно не знам да Вам одговорим, али могу да Вам доставим тај документ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је у потпису те потврде, наређења?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мислим да је господин Павловић, овај Марко Павловић или Бранимир Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за коју потврду причате, од 05. маја или од јуна, пошто причате да кажете, два пута?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Од 05. маја, а од јуна месеца је био задужен потпуковник Василић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Потпуковник Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он био? Ја се извињавам тужиоцу, али мени се намећу питања. Кажете, први командант бригаде је био Обреновић. А шта је био тај Благојевић, пре њега, шта је он био?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Моје, значи виђење, он тада када се потписивао на наредбама је био командант војне поште 8469, која је била у формирању пре него што је званично, овај, дат датум 28. јуни 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква је то формација војна пошта у војсци, каква је то формација? До сада смо чули да постоје чете, батаљони, одреди, бригаде, корпуси, нисам чула да постоје формације војна пошта?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико војна пошта има војника у тој формацији?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Они су имали, то је била бригада, 1.500 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да је по Вашем знању Обреновић, а шта је онда када потписује Благојевић, шта је он?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Обреновић је био рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам тачно када, али знам да је после Обреновића Благојевић водио, значи било је ту, гледајте, од 17 официра које је било од 08. априла присутно на терену до 19. маја, значи било је тада 12 или 13 официра у периоду 07. април – 19. мај. Од 19. маја када је званично Југословенска народна армија изашла са територије Босне и Херцеговине, значи није имала више никакве ингеренције, тада почиње формирање Војске Републике Српске. У том периоду су били присутни Обреновић, Благојевић, Василић, потпуковник Василић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истовремено сви ти које помињете?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Молим? Из тог периода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истовремено сви или сукцесивно?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, Благојевић је био месец дана, па га је после мењао Василић и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Обреновић?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: А Обреновић је прекомандован, ја мислим да он је прешао у Службу безбедности, да је безбедњак постао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи не могу рећи, не знам тачно када, али знам да је био, овај, главни за 28. јуни када се формирала Војна пошта 8469. Ко је тада био командант, значи све то постоји у Првој управи, значи комплетни подаци, који стоје у Првој управи Војне безбедности Републике Српске, јер одавде су многи официри који су били са тог терена, слати на терен и њима се писало учешће у рату. Да ли су они били седам дана, петнаест дана, месец дана, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био безбедњак тај Обреновић 28. јуна или командант бригаде? Мало пре сте рекли да је он био командант бригаде, сада кажете безбедњак, шта је био?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја не знам коју функцију је имао, искрено речено, значи нећу да лупам глупости, али не знам коју функцију је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Обреновић ту био све време?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви сигурни у то?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сигуран сам од, сада ћу Вам рећи, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам обзиром на Ваш исказ да до 06. јуна нисте у Зворнику?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам, 02. јуна су долазили код мене кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо понављати, од када, од 16. маја, када сте рекли?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам присутан на терену од 17. маја, све до 05.-06. јуна 1992. године. 17. маја ме је, значи у ноћи између 17. и 18. маја, са терена извео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо понављати, до 06. јуна нисте ту?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли имате случајно, када сте дошли 06. јуна сазнање, ко је претходних недељу дана био командант војни?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Благојевић је био, јер Благојевић ме је и сачекао тада, 06. јуна 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 06. јуна?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као, у ком својству?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је био командант војне поште 8469.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За коју кажете да је бригада?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па прерасла је она у бригаду, имали су и јуришне чете и много што-шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прерасла, када?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је 06. јуна већ била прерасла или је прерасла после?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У каснијем периоду је она добила статус бригаде, јер онда је радили су на, имали су и мотомеханизовану јединицу и имали су много што-шта, тако да, ето ја могу причати до 29. јула 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, од 06. јуна до 29. јула?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тог 06. јуна има Обреновића када Ви долазите?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Обреновић је био ту у касарни, 06. јуна сам ја имао састанак са Благојевићем и са потпуковником Благојевићем и са мајором безбедности Андрићем и тада су ме распоредили поново на коту 602 - Мемићи, Хајвази, Орловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Андрић, то је онај командант бригаде?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, то је, овај, генерал Андрић, Светозар Андрић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Генерал Андрић?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате ту неке псеудониме испред Вас, неку листу?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте ми дали то да видим, да ли има један који ме занима? Само да видим. Добро, извините. Изволите, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово до 19. маја, односно до 17. маја, до када сте Ви били, од кога сте у том периоду примали наредбе?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Искључиво од Штаба ТО.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Искључиво од Штаба ТО?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, тада је био Штаб ТО, Кризни штаб и Ратни штаб и сада какву су они функцију имали између себе, какву хијерархију, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте се поново вратили, то је био тај оријентациони датум, 05., 06. и тако даље, од тог периода, од кога примате наредбе?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Примам наређење од мајора Андрића, јер сам био на самој граничној зони између.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је тада мајор Андрић?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мајор Андрић је био командант шеховичке бригаде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ово што сте говорили да је он официр безбедности.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, он је мајор безбедности, има већу функцију и од потпуковника овај, потпуковника, који на пример, је командант војне поште, има много веће ингеренције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можемо да некако тај број војне поште избегнемо, а да кажемо назив те јединице где где можете, где знате, где сте сигурни, која је то јединица, јер некако тешко могу да разумем да је неко везан за неку војну пошту, јер у тој војној пошти је, верујем да ћете се сложити, има различитих јединица.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Има различитих јединица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па сад да не би погађали којој јединици те војне поште припада то, ако можете да ми кажете, Ви ми говорите која је то формацијска јединица, бригада, чета, вод, корпус и тако даље.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ме занима, тада кад сте се Ви вратили, кажете били сте код мајора Андрића и он је неки официр безбедности.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад откуд он као официр безбедности и командант неке бригаде?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Код мајора Андрића, значи мајор Андрић је имао својство да врши наређења према јединици Игор Марковић на расподелу одбрамбене линије, у ствари то је била празна зона где је распоређена заједно са мојом јединицом, јединица из Цера и Јардана од 184 мештана да сачувам тај пролаз у дубини, у ширини од три километра, да не би пролазили екстремисти из правца Калесије и остало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Е сад само моменат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мање ме занима тај задатак, више ме занима од кога сте ви лично примали наређења?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Од мајора Андрића. Потпуковник Благојевић и Зворничка бригада су имали само обавезу према нама да нам доставе значи храну и оно што је било потребно за јединицу да би она могла да функционише.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи као нека логистика, је ли?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Логистика. Материјално техничка средства и наређења сам добијао од мајора Андрића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и у том периоду од тада када сте се поново вратили па док нисте отишли са тог подручја на овај или онај начин, доћи ћемо до тога, од кога сте све примали наређења. Од кога сте све примали наређења?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам само разумео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У том периоду од кад сте се вратили па док нисте отишли са тог подручја, од кога сте примали све наређења?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мислите на период од 06.јуна?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од 05, 06.јуна.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тачније од 06.јуна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: До 28.јуна, сам примао наређења од мајора Андрића. 28.јуна сам добио писмено наређење од потпуковника Василића да јединица буде распоређена на контролним пунктовима Црни Врх, Каракај, прелаз преко, сад су то гранични прелази, али тада је био мост Шепак, мосту Каракају и пешачки мост у центру Зворника да би се спречио шверц оружја и шверц «голфова» и шверц широких размера.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Интересује ме тај период други кад сте се вратили. Да ли се примали наређења од Штаба територијалне одбране и конкретно од?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Марка Павловића?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, говорим значи од 06.јуна 1992.године, до 28.јуна сам примао наређење од шеховићке бригаде, тачније од мајора Андрића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Интересује ме следеће. Ви кажете да нисте имали других задатака осим борбених.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли су припадници ваше јединице били ангажовани у неком од неборбених задатака или мање борбених? Мислим који не подразумевају оружану борбу у најужем смислу речи?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Знам да сам Керкеза, Драган Керкез који је припадао мојој јединици и Мирослава Николића послао у место Козлук да

обезбеде пролаз шлепер шећера, шлепер брашна и уља за мештане места Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по чијој наредби сте то урадили?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам их послао да обезбеде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чијој сте то наредби урадили?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам председнице, да ли је била наредба, само то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, није била наредба, ја сам их послао да обезбеде да би то људство муслимански народ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами сте то одлучили?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сам сам одлучио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, добро.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И тада је дошло до сукоба са СДС-ом и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одкуда сте знали за тај неки проблем па да обезбеде?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Рећи ћу вам, значи не могу само тачно да се сетим датума кад су долазили код мене Фадил Бањановић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте ви били тада?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Био сам у, то је била фабрика «Алкос», кад су долазили Фадил Бањановић, он је био представник СД-а, била је госпођа Мирсада, она је, мислим да је била технолог или тако нешто и још један човек из обезбеђења који су тражили да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што они долазе код вас?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тражили су да дођем у место Козлук и да сачувам на том терену. Ја сам одлазио, значи ја сам ишао током априла месеца и маја месеца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви пре него што сте одлучили да пошаљете тамо да се обезбеди то што кажете, да ли сте се интересовали, јел има тамо неке војске?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, то је било пролазно место, пролазно место кроз.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одкуд знате?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па пролазио сам ја значи, објашњено ми је да кроз место Козлук пролазе према местима тамо, не могу сад да се сетим тачно тих места околних српских, и да је место Козлук да има 4700 становника Муслимана и 300 становника српске националности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел ви знате по тим војничким правилима ако шаљете своју војску у зону борбене одговорности неке друге јединице, откуд они знају јесу ли то њихови који су сад дошли, да нису непријатељски војници. Како сте то организовали, како сте се обавестили, јесте ли некога уопште обавестили о тој својој одлуци?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нисам обавестио никога из једног разлога што желео сам да видим тачно шта се све дешава, јер су информације које сам ја добијао сасвим другачије од информације које су биле директно у Зворнику. Друго што.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога сте добијали те информације?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Информације које сам ја добијао значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То званичне које сте добијали?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Званичне информације које сам добио је било до Фадила Бањановића да то место тренутно обезбеђује око двадесетак припадника Министарства унутрашњих послова, полицајаца муслимана и тражили су да извршим обезбеђење места и становништва на том делу терена. Самим тим они су, значи то можете видети по изјавама Фадила Бањановића, Фадил Бањановић је командир те полицијске испоставе наредио да они сами изврше предају аутоматског наоружања, самим тим је моје лично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли обавестили ви о тој својој одлуци своју претпостављену команду?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам обавестио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Старешине?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам обавестио али су сазнали о оном сукобу када је група војника која је вршила обезбеђење, то је село Табанци, зауставила тај шлепер уља, два шлепера брашна, шлепер шећера који нису дозволили да прође јер је било намењено Козлуку. Тад сам ја интервенисао и то место Козлук је добило то што су они купили за потребе свог становништва.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Морам да се вратим на проблеме, ви сте с тим упознати, али он је на жалост покојни, то је дакле питање вашег брата па ви сте сведочили о томе да он, или га ви нисте сматрали припадником ваше јединице и остало ми је то нејасно, јел он био припадник неке јединице, или ваше јединице или неке друге, каква сазнања о томе имате?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је био припадник јединице све до маја месеца, до 17.маја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваше јединице?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, «Игор Марковић», и у том периоду је направио доста значи непојмљивих, направио страховите велике глупости, кривичних дела, које сам ја сам тражио да га лично стрељам због свега тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад се то почело дешавати и где?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То се почело дешавати у «Алхосу» 10. 09.10.априла на самом почетку '92.године, где је било ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је ту био све смештен у том?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Око седамдесет и нешто људи је било ту смештено у тим просторијама у приземљу у «Алхосу», тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих људи?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Заробљеника, Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је заробио?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Ја не знам ко их је заробио, ја знам да сам затеко то људство у «Алхосу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то неки војници или цивили?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Мислим да су цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте се као командант неке јединице распитали ко их је заробио?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам једно лице извео из те групе, мислим да је био чак и неки директор у «Глиници», економски комерцијалиста, не знам сад тачно како се зове лице, и тада сам са њим разговарао и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте га извели?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Из те просторије да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чијем овлашћењу сте га извели?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Па по ничијем наређењу, нисам добио наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам по чијем овлашћењу, како сте, да ли је неко чувао тај објекат где су тих седамдесет?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Чувала су два лица резеристи, или мештани који су ту чували.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајци или војници?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервни или?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Резервни, резервни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како ви изводите лице?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Питао сам ко је унутра, каже заробљена лица, да видим о чему се ради, видим лице које значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте и они кажу заробљено лице и онда ви шта?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам затражио то једно лице да видим, значи нисам знао ни име ни презиме, него насумично само да видим о чему се ради, значи то су заробљени цивили који су након 08. и 09. били, након тог ослобађања Зворника били смештени у «Алхосу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од стране кога?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Сад ја не знам од кога, од чије стране, вероватно ту је штаб, полиција, ко је функционисао, значи «Алхос» је једна фабрика која.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је смештен тада у «Алхосу» пита вас тужилац?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Ко је смештен?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Ту су били значи у приземљу заробљена лица, било је магацин материјално техничких средстава који је водио Пажин, не Воја Пажин који је радио у Глиници, него Пажин, сад не знам име како се зове, била је кухиња ту први и други спрат. Сад на првом спрату су били

смештени канцеларија, значи била је ту канцеларија Стеве Радића, била је моја канцеларија, било је смештено тренутно људство које сам тада приметио, мислим да је то био 10.април то је група Пиварски. Негде 11. 12. априла била је група, Гогичева група из Лознице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто ту смештена?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је командант тог објекта о коме сад причамо?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи био је ту, само моменат, Тешановић, Тешановић је био седам дана, био је Пажин, не знам који он чин има, јер није имао чинове, тај је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је тај Тешановић?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зна да су га звали мајор Тешановић, значи није носио чинове, него једноставно су га звали мајор Тешановић, он је тад у првих седам дана имао улогу око свих тих збивања и наређења која су давана, вероватно испред Штаба ТО или.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком саставу је он био, може ли да се каже то некако?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, значи не могу рећи нешто што заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био оптужени Поповић Бранко, алијас Марко Павловић?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Марко Павловић или Бранимир Поповић он је био ту, ја га још знам са састанка из Малог Зворника од 04.априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули, питам вас тада кад су ови заробљени, је ли био ту и он?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он тада био, коју функцију је имао?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тада није био командант, он је званично командант био, добио званично командант Штаба ТО 27.априла '92.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био тог 10.априла, то вас питам?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Лице које се ту кретало, исто као и лица из Савезног СУП-а која су се ту кретала по објекту, мислим ја знам та лица која су се кретала по том објекту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ви сте били лице које се ту кретало, али сте били шта тог дана?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Али сам био командир јединице које је формирано у саставу Штаба ТО и Кризног штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и да се вратимо опет на питање ко је командант тог објекта о коме причамо, тог дана?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тешановић значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тешановић, добро.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тешановић првих седам дана. Негде од 15.априла Тешановић се повлачи, преузима команду Пажин, тај Пажин је

исто био можда седам дана, после Пажина долази мајор или потпуковник Јовановић из гардијске бригаде и он је ту до краја, до 19.маја, од 19.маја до 06.јуна, значи ја 06.јуна, 06. и 06.јуна затичем у «Стандарду» потпуковника Василића, али у «Алхосу» не знам ко је остао ту надлежан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Василић или Благојевић?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Благојевић, Благојевић је био од 06.јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви дошли?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. «Алхос» је тада, «Алхос» је тада ја мислим био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад ви одлазите из «Алхоса», кад одлазите из «Алхоса»?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Из «Алхоса» одлазимо 10. или 10.априла јер смо добили баракe у фирми «Инжињеринг» то је кад се прође Каракај према Чelopeку, значи пре оног моста са десне стране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и одакле одлазите за пријем задатка, где идете?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ми смо тада добили да будемо интервентна јединица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, само ме интересује где идете по задатак?

Одлазите ли у «Алхос» по задатак?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где идете?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: «Инжењеринг», ја одлазим у «Инжењеринг» са јединицом и тамо распоређујем јединицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сва материјална техничка средства смо подизали у «Алхосу» и носили. Ја се извињавам, притиснуо сам ово дугме неко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, у реду је.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Материјално техничка средства сам подизао у «Алхосу» и носио у «Инжењеринг». Такође храну смо добијали у оним СД оброцима или смо долазили у «Алхос» на ручак. Борбена дејства значи имали смо ту интервенцију кад се деси пробој или кад се деси нека отмица Срба или убиство Срба на појединим деловима терена ми смо излазили на интервенцију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и вратимо се о чему смо почели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас шаље на ту интервенцију кад се деси?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Штаб ТО. Значи тај, како да вам кажем, Штаб ТО, ратни и Кризни штаб су имали ту исту функцију, ко је у тој хијерархији ја не знам, али штаб територијалне одбране је био потчињен до 19.маја Југословенској народној армији и тада у том периоду, значи уопште том Дринском делу је био надлежан пуковник Милошевић, који је дошао из пензије и био командант тог Дринског дела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која ви лица познајете или сећате се по имену из Штаба ТО, осим Марка Павловића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ту и неки сведок «Р», јел има «Р»?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Има «Q».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био, тај «Q»?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Он је био у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је био у полицији?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Од самог почетка, он и Титомир, Титомир, не знам сад презиме, али били су у полицијској станици, сад коју је функцију вршио то не знам, да ли је неко био командир или је неко био у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а пошто сте имали паузу између 19.маја и 06.јуна ограничите се увек први, ваш боравак је други?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Први боравак значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први, о првом сад причате?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: О првом, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај «Q» је био у полицији?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Био је под «Q».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. А шта је био после 06.јуна, јесте ли га виђали?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: После колико ја знам је преузео рад са националном безбедности. Национална безбедност је формирана распадом бившег Савезног секретаријата унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али питање вам је било упућено тужиоца у штабу, јер знате тог «Р» у Штабу ТО, кога још знате?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Овде нема «Р».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема «Р». Јесте ли знали неког?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Има овде почетно прво, један, два, три, четири, под бројем пет слово под наводницима, значи слово «Н».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Могу да вам донесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да видим. Да ли знате неког из Штаба ТО, ето питање је јасно?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Има ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим команданта?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, има ту па ћу вам рећи која имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је? Ево «Р».

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тај био?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Он је био у, колико се ја сећам, овамо у Штабу код поште, то је Ратни кризни штаб, Штаб ТО значи све то тад било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то вас пита тужилац, у Штабу ТО, значи знали сте «Р».

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте још знали из тог Штаба?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Слово «П», слово «Н» и ово под наводницима «Седам», њега сам упознао у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, после ћемо «Седам». Јесте ли чули за неког Секанића?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Покојног?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ацу Секанића?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, и он је био, да, и он је био у Штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за Риђошића Драгана?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, али њега сам ја тек касније упознао кад је он био директор царине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било ту неких женских особа?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја колико знам била је секретарица једна која је радила код Стеве Радића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Интересује ме овде у Штабу да ли је?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не знам, не знам. Искрено речено не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можда знате неку која ту нешто куцала евентуално, по имену како се зове?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја знам ову код Стеве Радића што је радила у «Алхосу» и сад везано то за Штаб ТО, за општину то не бих могао искрено речено да вам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам нешто говори име Гора Савић?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, ништа ми не значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је наредни инцидент био у вези са вашим братом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао који је инцидент био у «Алхосу», или ја сам то пречула. Реко је у «Алхосу».

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је описано у оптужници оној, и кад је он у оном самом његовом признању кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у оној оптужници шабачкој?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, још у Шабцу то је описано комплетно, и после што је урадио у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо је описано у Челопеку, а не у «Алхосу».

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па то је он овај, све једно, и једно и друго дело описао и у «Алхосу» и у Челопеку, вероватно су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је описао?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите два пута урадио исте радње у два објекта?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, него је за она два лица што је назначио да је одстранио уво, код два лица, то је у овоме, у «Алхосу», а ово што је у Челопеку што је тад у пијаном, дрогираном стању, шта је већ урадио, ја сам то добио обавештење преко радиоле, јер сам био позван са терена, значи да се повучем са извиђања да дођем, јер је брат направио проблем. Ја сам то

описао директно како сам га затеко и једноставно ми реко «склони се одавде, није то твој проблем, не интересује те уопште».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте сазнали тог пута о коме сад причате кад сте позвани радио везом, шта је он тад урадио?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Тад у Челопеку је убио неколико лица, сад колико је лица убио, шта је убио, не знам, знам да је то лице, да су то лица била из Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то неколико, пет, петнаест, двадесет, седам, осам?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Да је пет или шест лица, неколико је било рањених, сад не знам тачно, ја не знам, јер уопште нисам ни улазио, ни било шта, знам да је тад власник кафане која је ту била поред тог Дома културе у Челопеку, мислим да се звао Драго Јовановић, да је он давао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: И тада сам једноставно нисам нит знао шта да радим, нити било шта, једноставно, мислим да је тад и Марко Павловић као командант вршио хапшење брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као командант чега?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Као командант Штаба ТО, и да је он био спроведен у Мали Зворник, из Малог Зворника у Шабач, то би требало да постоји та документација везано за мог брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи за догађај у Челопеку?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да је у Челопек два пута, да знате да је у Челопек ваш брат два пута улазио, то сте рекли прошли пут?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е када је то било, ово што сада причате да га је хапсио Марко Павловић?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: То је било одмах након, у, само моменат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то било кад сте ви дошли или, јесте ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е да, у односу на 06.јуни, кад је то било?

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Само моменат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи имамо неке фиксирани датуме, кажете дошли сте 05. - 06.јуна.

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте 28.јуни постројавање.

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо она оптужница има догађај.

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: 28.јуна смо ми били на овоме, на коти 602 Мемиф-Хајваз и Орлић, а касарна је значи формирана 28. значи званично Војска Републике Српске је формирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана.

Сведок ВОЛИН ВУЧКОВИЋ: 28.јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на тај дан, кад сте ви то?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим да је то негде било између 05. између 06.јуна и 06. и 12.јуна, не знам тачно, али требало би да буде то у првој половини јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то кад везујете Марка Павловића и хапшење вашег брата а кажете два пута улазио, да ли то везујете само за тај догађај или је био још неки догађај?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, «Алхос» је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, о Дому културе Челопек, «Алхос» нам није у оптужници.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У Дому културе. Само је везано за та два догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један догађај у «Алхосу»?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Један догађај у «Алхосу», и један је био у Челопеку, или два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте два пута је ваш брат улазио у Челопек?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Два, два пута у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Два пута у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, кад је тај догађај везан за Марка Павловића, за Челопек, први пут или други пут? Односно, одакле имате сазнања и каква сазнања везана за улазак, за два уласка вашег брата у Челопек, шта је урадио једном шта други пут?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па направио је тај криви пир, значи терао је те заробљенике да певају, малтретирао, иживљавао се са ножем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било с ножем да се иживљавао?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па то је све, да ли од 10. до 12.јуна је значи све то било, кад је он та два пута ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И како сте сазнали то да је било од 10.до 12. и кога сте обавестили или је вас неко обавестио?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мене су обавестили путем радиоле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Из војне поште, значи које је било тај центар, радио центар је био у «Стандардру», значи то је тада пред формирање те војне поште, и путем радиоле сам обавештен да се вратим са терена јер имамо проблем са твојим братом. Ја сам дошао у «Стандард», речено ми је да је у Челопеку направио тешка кривична дела. Значи ту је била војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, Вама речено? То кад кажете «речено», то ми ништа не значи.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је под бројем назнакама овај, «Седам».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вам је рекао?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. И одлазим у Челопек и налазим брата испред дома културе у Челопеку пијаног, дрогираног. Питам овај, шта си урадио? Каже «то тебе уопште не интересује, то је мој проблем, губи се одавде».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други пут?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте два пута је направио пир.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Други пут је то мислим да је то било 12. јуни тако нешто, 12. јуна, значи исто слична ситуација, једноставно не знам ни шта да кажем. Значи, наћи некога ко је тотално ван себе, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, шта ко? И шта Вас обавештава други пут, то је питање.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Из Центра ме обавештавају значи, радиолом да поново имају проблем са братом и да то решим. Тада је он овај, сам ја њега протерао са терена, међутим, он, брат се вратио на терет значи, како је ушао преко моста са Појатом Истоком и после шта је радио, где је радио, то је ван памети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је сада овај догађај из Шапца што је осуђен на Видовдан 28. јуна да је убио 20 људи, ранио 16. Где је то? Да ли сте ту Ви. Значи, Ви сте причали да сте ту били са Марком Павловићем, да сте рекли једино је могао да га ухапси па га је у Шапцу преко моста.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Овај, значи овај други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то од ова два догађаја?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Само моменат, само момента да могу да датуме да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да седнете? Хоћете да попијете воде?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нема потребе уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам баш да нема потребе. Овако кад причате, ја више не знам ни колико пута сте били, ни ко Вас је звао, ни кога сте Ви звали, ни одакле сте позвани и с ким сте дошли. Стварно, овај транскрипт неко ко буде читао не може да утврди шта Ви знате и не знам да ли ме разумете?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Испашће да је сведочење смешно. Или како? Знам да сам са Марком, ја сад не могу тачно да кажем датум јер то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате датум, опишите нам ситуацију ми ћемо везати за датум ако је уопште то тако.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Са Марком значи сам разговарао да се то реши. Марко је значи, издао наређење хапшење и он је, брат је транспортован, значи Мали Зворник, из Малог Зворника за Шабац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поводом чега је Марко издао за хапшење?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Поводом убистава у дому културе у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Првог или другог убиства?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Другог убиства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно прво између 10. и 12. јуна шта је то било? Шта сте ту предузели?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ту значи, он брат није био ангажован нигде, значи он се кретао по граду, значи није ни ишао нигде. Није ишао ни на једно значи, од тих борбених дејстава које је било. Нон-стоп је ту значи, радио је по неком свом не знам ни ја нахођењу, не знам ни ја сам шта му се мотало по глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао оружје?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Имо је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао униформу неку?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Имо је униформу стару униформу са оним чојаним оделом и бела кошуља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И што му нисте узели оружје?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па значи, да су зазирали од и плашили се од буразера, од брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, Ви или други?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Други. Зато је све то узрок комплетног хапшења, значи брат и још неколико људи који су процесуирани, који су направили овај проблеме, зато је то узрок хапшења 29. јула 92.године, комплетне јединице и свих осталих који су били на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тад ухапшен и Марко Павловић?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Марко Павловић је доведен 3. или 4. августа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па не знам, доведен је, ухапшен је и доведен у Бијељину, сад не знам овај одакле је доведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је он ухапшен?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, мислим пледирате да знате доста ствари, па можда и то знате?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, не знам, јер ја сам био изолован од осталих заробљеника, затвореника, био сам овај смештен у једну ћелију сам, брат је био одвојено, Појата исто тако био у неком другом. Против Појата Истока се водило још неколико кривичног дела за ратне злочине које је он починио на територији Бијељине и ова лица 83, 84 лица која су била похапшена по Зворнику су била смештена у једној просторији можда мањој од ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да се вратимо на тај сусрет, то кажете Марко га онда хапси.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По ком основу он га хапси?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Хапси га на основу извршених кривичних дела доказаних кривичних дела да је први пут починио кривична дела јер је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, а откуд Марко да хапси? То Вас питам. У ком својству?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У ком својству? Значи, он је као командант имо право да нареди вероватно војној полицији да војна полиција изврши хапшење или полиција и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај први пут кад Вас је сведок «Седам» где Вас је нашао тај сведок «7»? Кад је први пут Ваш брат направио то ножем то што кажете.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У «Алхосу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта у «Алхосу»?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нашли смо се у «Алхосу» кад ми је овај речено шта је урадио и тог 11.априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причамо о дому културе Челопек. Ви се сад пребацујете на април. Људи су у дому културе Челопек били цео јуни 92.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро. Тај први пут пошто је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у дому културе Челопек.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пошто је ово под знацима «Седам» он је ту био распоређен са тенковском јединицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Уопште од априла месеца заједно са Јовановићем из Ваљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за дом културе Челопек и сазнање да је Ваш брат нешто ножем урадио, какав имате контакт са сведоком «Седам»?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Имам директан контакт јер сам отишао до Челопека до дома културе где сам срео овај «Седам» и тад ми је речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био ту?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам да ли је био ту али ми је саопштено шта је урадио мој брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где га срећете у односу на дом?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Испред овамо испред дома, јер ту је била комплетна та тенковска јединица распоређена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови људи ти Дивичани су били у дому?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он Вам каже и даље шта се дешава? Ко се о томе још ако се неко обавештава?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па сигурно да је обавештен јер после је број «7» био и командир војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је обавештен сигурно?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па «Стандард» или та војна пошта у, мислим да је то Благојевић да је био обавештен, Благојевић је био све до краја потпуковник Благојевић јер он је био све до краја јуна месеца у овај, војној пошти 8469. Отишао је на боловање и након потпуковника Благојевића

долази потпуковник Василић. Потпуковник Василић 28. издаје наређење које сам Вам већ напоменуо јединици да формирам контролне пунктове због.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите пунктове, да се вратимо на ове убијене људе, то Вас питам. То Вас питам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте пута конткатирали са мајором Марком Павловићем у вези са инцидентима Вашег брата?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па контактирао сам ја са господином Марком Павловићем не само везано за мог брата него и за друга лица која су починила кривична дела, која су дошла ту на дан, два, три, направила кривична дела, значи, плачке са убиством и бежање са терена где су издате потернице за групом од 6 чланова из Панчева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово ме занима у вези са Вашим братом, колико сте пута? Рекли сте једном, нисам схватио да је то једини пут.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Није, није, то је три-четири пута је било, значи више пута је то контактирано и разговарано. Значи, у првом делу од 08. априла до овога до 17. маја са господином Марком Павловићем сам разговарао да сазнања која има да припадници јединице, значи људство које ми је било додељено и преформирано при Штабу ТО и остало, да сва сазнања која има да људство које је починило кривична дела тешка, значи плачке, убиства, ратног злочина да не добије потврду везано за тај део.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Али мене само занима ово у вези инцидената које је Ваш брат правио, колико сте пута са мајором Марком Павловићем.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Три-четири пута значи, пет пута. Значи, неколико пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је то период био? Први или други?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Неколико пута је било. Значи, ми смо морали контактирати значи малтене сваки дан у првом делу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са другим, осталима?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У првом делу значи од 8. априла до 17.маја, ми смо малтене сваки дан контактирали а у другом делу од 6. јуна до 28. јуна, значи контактирао сам са Марком Павловићем једном-два пута, јер сам био распоређен на Црном Врху, то је 15 километра од Зворника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за брата?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Везано за брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он предузима? Ви му кажете и шта он? Ко коме каже шта он ради?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па спроводи по правилнику службе, значи одрадио је те истражне радње, доказао је да је мој брат направио кривична дела, проследио је значи надлежнима који су били задужени јер тада је била то надлежност још да ли Окружног суда Шабац, немам појма, углавном знам да је био хапшен и да је био вођен у овоме у Лозницу и Мали Зворник

заједно, у Мали Зворник и после пребачен у Шабац заједно са Појата Истоком.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ако сам ја добро разумео, Ви нисте били крајем маја и почетак јуна у Зворнику?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, од 17. значи од 17. маја, 17. на 18 сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када сте дошли јесте ли се интересовали шта се у међувремену збило? Има ли каквих новости? На шта посебно да обратите пажњу или тако то?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па овако, значи 02. јуна је мене кући посетио доктор Видовић који је значи, он сада је покојни али постоји овај људство које може потврдити то да је било доста убистава и једноставно је настао страховито велики јавашлук, да је немогуће контролисати сво то људство које је на терену и да је тражио да се врати на терен. С киме је он разговарао, не знам. Ја сам 05. после подне дошао у Зворник, 06. сам имао састанак са.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је тај Видовић спомињао неки посебан догађај?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па спомињао је неку школу овај, техничку школу у Каракају, ја о томе значи не би могао напоменути.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да кажете у ком смислу техничку школу?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па споменуо је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се ту нешто дешава?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да је ту извршено страховито много убистава, да једноставно овај, не могу да утврде ко је све то починио и да би било добро да се вратим на терен да се то успостави нека нормала и све. Међутим, 6.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је говорио ко су ти људи?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па не, назначено је, да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ко говори уопште о народности којој припадају. Не мислим поименце.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па није, знате како, тада је било униформи свих униформи које су постојале на тржишту. Тешко је било овај упамтити ко којој униформи припада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. И кад сте Ви тамо дошли, да ли сте у вези с тим нешто сазнали?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Оно што, значи што се причало значи да су неки маскирни са фантомкама да су изводили овај, те заробљене у тој техничкој школи и да су их водили негде на неке непознате локације, где су извршили те ликвидације, тако да о томе само толико. Помињали су и Арканове и помињали су, значи по униформама које су носили, значи, помиње се да су униформе из Славоније, биле су ту још неке јединице овај из Славоније које су долазиле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је помињано неко лице да је ту било, да сте га Ви по имену или надимку можда знали, сретали се?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ако имате нешто, значи неко лице, надимак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу да Вас питам, на пример, да ли је помињано неко лице Пиварски?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам напоменуо Пиварски да је од 11., 12. априла био у «Алхосу», мислим да је 13. или 14. бројала та овај, тај вод, то људство. Директно су имали значи добијали су наређење од Штаба ТО али били су распоређени знам једно време на Дрињачи и знам да су деловали самостално. Знам да су помињано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи самостално? Можете ли нешто да појасните?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па ево на пример, били су ангажовани на разоружавању људства у овоме у Дивичу. Знам тада да је донето у магацин око 950.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте причали? Ангажовани како самостално? Кажете, сами себе ангажују?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па не, значи, они су ангажовани од Штаба ТО да иду да изврше разоружавање места Дивич. Ишли су значи са Штабом ТО, сад кога је Штаб ТО још ангажовао. Значи, тражили су од мене, ја сам одбио овај, то је било 4., 5., 6. април, тако нешто, не знам тачно али између 4. и 6. априла је то било. Једноставно, ја сам то одбио. Значи, не могу на два места да будем, значи интервентног дела и да сад да идем на разоружавање. Тада овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је та група, јединица како да је назовемо бројала?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 14. и мислим да су Гогићеви ишли, Гогићева јединица та јединица је из Лознице, да је она ишла на разоружавање. Они су имали око 24-25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је ангажовао Гогићеве?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Гогићева јединица је дошла у Зворник преко СПС-а, тада чији је командир Јекић значи, добили су те полицијске униформе и они су дошли овај у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко их је ангажовао да узимају оружје од Дивичана?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Штаб ТО. С киме су они имали договоре, разговоре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта можете да кажете овај ако сте сазнали да ли се све то завршило кад сте Ви дошли? Тај догађај који Вам је причао Видовић и ово нешто што сте сазнали о техничко-школском центру или се то продужује и кад сте Ви дошли? Да ли се то дешавало и кад сте Ви дошли? Да ли имате сазнања?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Е овако, значи ја кад сам дошао, знам да је спомињано негде око 750 лица, знам да је спомињан неки Марко Лопов из

Челопека и неки «Црвени» или «Жућа» немам појма. Око педесетак година је тада имао, педесет и, од 50-55 година и још једно лице је спомињано, Мића Каракајац у једном контакту ја сам то навео где је он зауставио мене и овај, био је Марко Павловић са мном у комбију и онако у полупијаном стању ми је споменуо неку бројку коју ја значи ја сам питао Миодрага Павловића, да ли је овај луд или о чему се ради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, који Миодрага или Марка Павловића?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Миодраг Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сте рекли Марко.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, Миодраг Павловић је мештанин који је био мој заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Рекли сте «ја сам био са Марком Павловићем» у комбију.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не са Миодрагом Павловићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро. Морамо лапсус да исправимо.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пардон, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте рекли Мића Каракајац неко друго име сте рекли да је био пијан.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је, надимак му је био, само моменат. Надимак, надимак, само моменат. Можете ме подсетити ако није проблем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могу. Целат.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Целат, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже Целат?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да је преко 700 њих побио. Касније сам сазнао да је тај Целат убијен на Горњем Снагову 93.године, негде у септембру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то сазнали?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То се сазнаје све Зворник, значи све информације могу да се добију тако да се тачно знало а по начину на који начин је убијен, то на тај начин је вршена овај ликвидација национална безбедност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо друго сазнање да је жив, води се истрага против човека. Ено га тамо седи у Тршићу, Миладин Тодоровић. Да ли сте чули за таквог неког? Звани «Целат».

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, ја имам ту информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте чули и какав је тај човек изгледао кад Вам је то рекао? Да ли је био као војник неки? Цивил? Тај.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Био је, био је у овај, стандардној Југословенској Народној Армији онај, она сиво-маслинаста она униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једнобојна?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, једнобојна резервног састава. Значи, био је вишљи од мене, главоња, овај, негде око 180 висине, 185 висине, значи имао је сигурно деведесетак килограма значи, видите некако је овај крупан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао оружје? Капу?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Имо је оружје, паповку је имао, имао је нож на себи, шта ја знам тако сам упамтио имао је три-четири бомбе тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? То је било кад рекосте у односу на 6. јун 5. кад се Ви враћате?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је било мај месец, сам почетак маја месеца кад сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маја?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Маја, јуна месеца. Мај или јун не знам тачно, знам да сам у том периоду њега упознао овај, код скретања дома културе у Чelopeку. Сад не знам тачно маја или јуна, не знам тачно искрено речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте јуни били. Кад сте се вратили.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да. Ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте са том информацијом урадили Ви?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па ништа, ја нисам веровао у то да једноставно неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте око 10. јуна да Вас ја зауставио у Чelopeку?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Ја једноставно нисам веровао да неко нешто овај, тако почини и да иде овај, да се хвали. Уопште ми није било појмљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви после извесног времена и чули да се заиста тако нешто догодило у Зворнику? Када и где и од кога?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добио ту информацију од Миодрага Павловића, значи, мог заменика. Ја једноставно нисам знао овај, ни шта да радим јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта? Чекајте полако. Ајмо да комплетирамо тај исказ бар да пробамо. Шта Вам је рекао Миодраг Павловић? И колико дана након тог сусрета са тим «Целатом»? Шта је сазнао?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па не, ја сам тек од 93.године, од Миодрага Павловића сазнао да је то стварно овај, стварно то људство овај, било побијено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то чули у јуну после до Видовдана?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па ја сам био у јуну горе на Црном Врху.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, а овамо 28. кад сам добио наређење од потпуковника Василића за ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пунктове добро.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тад се причало, али уопште ја нисам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се тад причало?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Причало се да је тежак злочин да се направио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли повезали то што се причало са тим човеком да Вам је то рекао? Који Вам је то рекао?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Знам да овај неки који се звао Џелат да је овај, причао о 700 и нешто људи да је овај, побио. Мени је било непојмљиво да неко са 700 и нешто људи да побије и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Било Вам је непојмљиво кад је рекао и кад сте чули да се то прича, да ли Вам је онда било појмљиво?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, много ствари се причало овај, много што-шта информација тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли су честе биле информације да је 740 људи побијено?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Честе?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је 700 људи?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Од 93. кад сам ја значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не у том периоду колико пута сте чули да је 700 људи побијено у Зворнику?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па са четири-пет страна сам овај добио те информације да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па значи, за исти тај један једини догађај?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда да ли сте схватили да је то заиста било?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И онда сам ја схватио шта се дешава. Међутим, ми смо у јулу месецу имали хапшење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је крај јула.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Крај јула, 29. јули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је месец и по дана после. А питам Вас пре хапшења, кад сте сазнали да се то стварно десило, јесте ли се распитали, видим да сте имали доста неких безбедносних информација и сазнања, како сте за Козлук сазнали шта се десило, нисте били ту. Јесте ли за ово сазнали? Ко је за то одговоран?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сазнао сам али тад је све онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам шта сте сазнали?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сазнао сам да је група изводила из техничке школе у Каракају лица и да их је водила на ликвидације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква група? Чеге група?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Група маскираних лица са фантомкама на лицу, да је изводила овај људство камионима и да их је водила на непознату локацију, да је извршила ликвидације. Помињу се групе Арканова група, значи то људство што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну месецу Арканова група?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Арканова група која је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командант те Арканове групе у јуну у Зворнику?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нису они имали. То је било овај, њих 7-8 људи из Арканове групе који су били ту на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам нека имена.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Био је један Џеј који је погинуо значи, који је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како име?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Џеј, знам мали један овај, Џеј, био је једно лице из места код Уба, само моменат, Дарко, Дарко, био је Нишки, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то све Мија Вама прича је ли? Или ко?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, то сам ја видео то људство на терену. Значи, јер они су се разликовали по униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да је та група извела људе и убијала ко Вам прича?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, Миодраг Павловић ми је то причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко још?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Спомиње се Гогихева група. Значи, у полицијским шареним униформама са фантомкама на лицу. Значи, једина група која је била у полицијским униформама је била јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта каже Мија? Осим Арканове групе која је још група изводила та лица из школе?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Гогихева група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То сте рекли. Има ли још нека? Пита Вас тужилац за Пиварског. Да ли сте чули да је и он био?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Поменуто је Пиварски, напоменуто је Пиварски, али ми је не знам, нелогично за Пиварског кад је био распоређен на Дрињачи, значи није ми јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите логику, слабо овде има логике, заступљена је слабо у овом предмету.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да ли сте Ви чули или нисте, али немојте сад да логицирате.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесам чуо сам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Вам то није.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Али нисам то узимао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали из те групе Пиварског некога?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Из Пиварског, значи, поред Пиварског био је ту знам некога Зорана, Зока га звали мислим да је Петровић или тако нешто. Знах их овако по виђењу сад кад бих имао овај, фотографије из тог периода знао би тачно, памтим ликове и надимке. Значи, не знам сад оно ретко кога знам по имену и презимену и надимку. Али би могао да препознам овај, људство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је један био Пиварски или више Пиварских?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Један је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте доста о Пиварском, ја не бих понављала поново питања, оно што сте причали везано за оптуженог Павловића, је ли то тај Пиварски?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки «Црни»? Да ли сте чули за неког капетана «Црног»? Ко је тај?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте. Црни је припадао црвеним береткама капетана Драгана. И за њега је био надлежан Симо Ивањежа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Симо Ивањежа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и тај покојни?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, тај је жив и он је био у Влади Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Црни је ли жив?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим да Црни јесте, њему је презиме Ђорђевић, колико је мени познато. Значи, он је моје висине, 65-70 килограма, тад је био ангажован у априлу месецу на разоружавању јединице у инжењерингу по наређењу Штаба ТО при општини МУП, тад су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај из «Црвених беретки».

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли био неки Китановић Љубомир звани Црни?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Китановић Љубомир звани Црни?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тог Црног значи ја могу препознати, значи то лице ми је значи упечатљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то лице имало везе са Наставним центром «Дивич» за обуку тамо?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, имали су обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био тамо командант?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам да ли је био командант али капетан Драган је долазио ту за формирање центра, обучавајућег центра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Иначе капетан Драган је био под патронатом Прве управе државне безбедности Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био надлежан за тај Центар у Зворнику на Дивичу?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: За тај Центар у Зворнику је не знам, значи ја знам то људство које је из тог фонда капетана Драгана ишло, мислим да је био један брка Раде Павловић и још један стари око 60-ак година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Црни кога Ви помињете, јесте за њега чули или не везано за ову школу?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам тог Црног значи директно имао контакт са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас за ове приче што сте чули које су то све групе изводиле ради убијања ове људе из школе, рекли сте да сте чули за Арканове, да сте чули да је Нишки био, да сте чули Гогихеви, Пиварски да сте чули, а јесте чули да је био и Црни или нисте чули?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам чуо за Црног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И јесте још неке групе чули да су изводиле?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нешто се спомиње неки мештани које ја нисам значи нисам их уопште регистровао, јер то мештани уопште нису из Зворника него са других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ове групе, за које сте сад навели да их не понављамо, јесу ли то све били добровољци?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је у то време командовао добровољцима?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Штаб ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је обезбеђивао стражу, да ли сте то чули, ко је чувао те људе па их је тако сачувао да су сви мртви данас? И да ли их је уопште неко чувао, да ли Вам је тај Мија ваш обавештајац нешто рекао?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Спомиње се, гледајте, да Вам кажем, спомиње се да их је полиција чувала, значи редовна полиција Центра јавне безбедности Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком објекту причате?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па о свим објектима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли и за школу то чули или то претпостављате на основу свих објеката?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па на основу Челопека, Новог Извора, за «Алхос» је за први део био задужен значи тај резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, о школи причамо, јесте ли сигурни или сте то аналогично?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам, нисам, то је само моје лично виђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да разграничимо шта је Ваше лично а шта сте чули.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Моје лично виђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисте чули ко их је тако сачувао?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је то полиција?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мислим да је полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули да су неки људи били затворени у Дому културе Пилица?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Чуо сам али то је било, значи ја сам 30.августа 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у јуну, у јуну?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сваки пут ћу користити прилику да се извиним тужиоцу, али он мене толерише, па ето.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам да одбрана не би толерисала, али тужилац мора, шта ће. Добро. Тужилац стоји, он ме више поштује. Изволите. Суд може да прекида, тако нам је ЗКП дао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад у исто време питамо обоје онда скраћујемо то време испитивања. Када сте дошли 05. – 06. дакле то је тај други Ваш долазак и примате наређења од Благојевића од Андрића, идете ли Ви на реферисање у команду јединица?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нисам јер сва дешавања од 06. јуна кад је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како Ви примате задатке, којим путем?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добијемо писаним путем, значи од мајора Андрића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, је ли то курир донесе неко написмено или како?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Дође курир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или Ви идете лично па да примите задатак?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Гледајте, од Црног врха до Шеховића има негде двадесетак километара пута који је страховито кривудава итд. Значи многе ствари ми су се дешавале на том путу тако да обично та наређења која смо добијали добијали смо у писаној форми преко курира или кад су доношена материјално-техничка средства везано за шеховичку бригаду и наређење мајора Андрића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли сте ипак неки пут одлазили у ту команду где је Благојевић, Андрић и други?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, Благојевић је био у Зворнику значи у «Стандарду» Војна пошта 8469, ја од 06. јуна до.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли одлазили код њега?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 06. јуна тад?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, после 05. јуна.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И онда смо са мајором, потпуковником Благојевићем имали састанак на Црном врху са мајором Андрићем где је тад договорено између потпуковника Благојевића и мајора Андрића да јединица којом командујем са јединицама из Цера и Јардана буде придодата шеховичкој бригади и да искључиво команду добијемо наређење од шеховичке бригаде. Зворничка бригада је имала, значи потпуковник Благојевић да нам доставља храну и оно што је потребно, цигаре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад мене занима у вези ове информације, да ли се уопште нешто разговарало било са потпуковником Благојевићем или овамо

са Светозаром Андрићем нешто о тој теми, да ли су они знали ту вест коју сте Ви имали, коју сте Ви сазнали од Видовића па сте и касније још неке информације добијали па употпунили то шта се дешавало у Техничко-школском центру, да ли се то знало у тој јединици?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Вероватно, претпостављам да се знало јер то је у самом граду, значи то је на три-четири километра од града и вероватно се знало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, мене занима да ли сте Ви непосредно, да ли је Вама неко из те бригаде неко такође у размени тих вести па.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Није, није, јер од оног момента кад сам ја добио званично од потпуковника Благојевића да припадам шеховичкој бригади, да од мајора Андрића примам наређења, ја више нисам имао контакта са зворничком бригадом. Значи једино кад су доносили храну и то је доносио храну, храну је доносио и ове потребе за јединицу цигаре и шта ја знам све то Драго Мићић, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли добили неку наредбу од Андрића или Благојевића у вези неких заробљеника у јуну од 06. до 30.јуна 1992.године или сте било какав разговор везано за заробљене људе Муслимане?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Ви сте чули у то време да постоји нека лака пешадијска бригада зворничка? Зворничка лака пешадијска бригада?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У ком периоду?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то та бригада где је Благојевић или је то нека друга бригада?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У ком периоду конкретно?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Постоји једна наредба о формирању те лаке зворничке пешадијске бригаде од 16. јуна 1992. године.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам упознат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте упознати, а да ли Вам је у знању уопште да су постојале неке две бригаде?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ко је био командир те лаке пешадијске?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није сад толико битно ко је био командир те, него ме занима да ли је вама у знању да је тада функционисале неке две бригаде у Зворнику или не?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Гледајте, овако да разјаснимо ситуацију, Штаб ТО је сва наређења у првом делу, говорим од априла месеца значи чак од 04.априла 1992. до 19. маја добијао преко Југословенске народне армије односно Штаб ТО је добијао сва наређења од пуковника Милошевића. Од 19.маја кад је Југословенска народна армија званично добила да изађе са територије Босне и Херцеговине људство које је било при Југословенској

народној армији добило је своје распореде да формирају Војску Републике Српске и они су издавали наређења свим штабовима ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви нисте ту, како Ви то знате?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно, да ли Ви поуздано знате од 19.маја до 06.јуна кад Ви нисте ту, ко је изнад Штаба ТО који остаје у Зворнику?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Потпуковник Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је дошао Благојевић?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, ја сам га затекао 06.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас питам да ли знате до 06.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, али ту се већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то Ваша претпоставка или?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је већ ту десетак – петнаест дана пре него што сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога то сазнајете?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Од Видовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог доктора?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Доктора Видовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вама он каже, ко је сад главни ту за војску?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: За војску је главни био потпуковник Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је ту Марко Павловић?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У Штабу ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је био командни кадар, командант ТО али не знам, значи од 27. априла кад је постављен за команданта Штаба ТО ја не знам кад је он званично скинут са дужности Штаба ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знате значи кад.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам тачно кад је скинут, али све наредбе су вршили значи преко пуковника Милошевића који је био са седиштем у Гучеву, наређења су стизала у војну пошту значи тада формирану пошту ВП 8469, да ли је био командант Обреновић, Благојевић, Василић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли у првом исказу да не знате однос Благојевића и Марка Павловића, је ли остајете при том исказу или сте се нешто сетили накнадно?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Остајем при том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 06.јуна какав је њихов однос, има ли ту подређености, надређености?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Подређен, Марко Павловић је био подређен потпуковнику Благојевићу и значи тој Војној пошти 8469.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До, до када?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим да је то до 28.јуна када је званично промовисана стварање Војске Републике Српске, значи то је моје виђење, ја не знам папиролошки, значи то је моје виђење ситуације на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на терену ту сте Ви.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, али ја Вам кажем то је моје виђење на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које људе има Марко Павловић на терену у јуну 1992. године по Вашем виђењу или сазнању?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На терену је остао Нишки са својом групом, Нишки је био у Аркановој јединици, остао је Пиварски до, не знам кад је он погинуо 1993. или 1994. не знам тачно, Гогићева екипа. Гогићева екипа се повукла значи јули месец пре хапшења значи јули или август месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говорите о људима Марка Павловића?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па не, они који су били ту у Штабу ТО, при Штабу ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При Штабу ТО?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи Нишки, Пиварски, Гогић и има ли још неко или не? Има ли Ваших неких војника?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У Штабу ТО?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питала у јуну који су људи под Штабом ТО-а, а Ви кажете Нишки, Пиварски и Гогић, ја питам има ли неког из «Игор Марковић»?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ми смо били при Штабу при Војној пошти, значи ми нисмо више добијали наређења од Штаба ТО 28.06.1992. него смо директно добијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја Вас питам од 06. до 28.06.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Моји нису јер сам добио директно распоред на Црни врх и од шеховичке бригаде и команданта мајора Андрића сам добијао сва наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су борбе, а пита Вас тужилац има ли неборбених задатака, знате ли за неборбене задатке да ли учествују ваши?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате или не учествују?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не учествују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да не учествују?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па знам ко је све био на окупу, значи не знам да ли је неко отишао кришом направио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ено ми осудисмо правноснажно оног вашег једног припадника.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Којег?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из «Жutih оса» оног Синишу.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Синишу Филиповића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, улазио човек у Челопек, ено пресуда правноснажна, не знам да ли знате, он је био припадник ваше јединице, ево га и на списку.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда кажете да не знате, је ли не знате или мислите да нису учествовали у неборбеним задацима?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мислим да нису учествовали, ако су учествовали и ако су осуђени то је значи њихов проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да нису, не знате или?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, значи ако су учествовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или мислите да то није утврђено или шта?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ако су учествовали и доказано и изречена пресуда значи то је њихов проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда има још неки такав за кога Ви не знате да је из ваше јединице.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Немам информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате информацију?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Немам информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи борбе нас не интересују, не знам да ли је то довољно јасно.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Гледајте, ја сам са групом од 32 борца ишао у стално извиђање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У том периоду кад одем и кад се вратим ја не знам да ли је неко из Центра са Црног врха отишао до Зворника или до неке друге локације направио проблем, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је могао да направи проблем у јуну?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па где би једино направили, једино значи отишли су из Зворника једино где могу да направе проблем у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није у Њујорку.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па добро није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О Зворнику говоримо, а где у Зворнику, у кући, у стану, у пошти, у шуми, где?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли у неком објекту или на улици или где?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, значи ја знам то за Челопек да је било и за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи могли су да направе проблем у Челопеку.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неки објекат где су могли да направе проблем где постоје неки људи незаштићени, затворени, цивили, заробљеници, ратници, војници?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нови Извор знам да се спомињао да је било људства у Новом Извору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Људство» кад кажете то су шта?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Заробљени цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљени људи, које националности?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Били су Муслимани и Хрвати, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било у Суду за прекршаје, јесте чули, у граду тамо у центру поред полиције?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зграда суда, јесте чули тако нешто?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, значи чули сте да су могли да направе проблем у Дому и евентуално?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И да су правили по граду које какве глупости који нису кривична дела него глупости једноставно ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно? Добро, имате права на допунска питања. Изволите.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците овако, председница Вас пита па ћу Вас и ја на тај начин питати шта знате поуздано, а шта не знате итд. На основу чега Ви износите и да ли је уопште да је Нишки био у то време у јуну под командом ТО-а или било шта кад и сами тврдите да је у јуну била Војска Републике Српске и командовала?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Гледајте овако, само то људство је говорило да су под Штабом ТО, значи ја нисам проверавао да ли су они добијали наређења од Штаба ТО али је сигурно да је Штаб ТО добијао наређења од значи Војне поште у формирању 8469.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, дакле те јединице.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Само моменат ако хоћете да завршим, а та Војна пошта је добијала директно наређења од пуковника Милошевића којем је било седиште у Гучеву и он је био командант дринске регије, дринског корпуса не знам ни ја више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли до 19. маја.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ма уопште, значи они су добијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није, питање је било како знате да је Нишки био под ТО у јуну, то је питање било, Ви кажете они су сами говорили.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сами су говорили значи да су под Штабом али нелогично је под Штабом ТО кад су добијали сви наређења, значи кад сам ја добио наређење од Војне поште од потпуковника Василића, од потпуковника

Благојевића од 06. јуна до 28.јуна и 28.јуна од потпуковника Василића до 29.јула за формирање.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су одласком ЈНА и наредбом о постављењу формирању Војске Републике Српске.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је одмах ишла и наредба да се све јединице ставе под надлежне команде односно војне поште и овде ову «Стандард»?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је било још у самом почетку у априлу месецу и зато је све и један који је био присутан на терену морао да има радну обавезу значи фирме.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Чија је то била команда до 17.маја, тамо 18.?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: До 17.маја?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, 19.маја?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: До 19.маја значи то је све припадало Југословенској народној армији која је издавала наређења Штабу ТО, Кризном штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо три пута чули.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро, не мора више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо даље.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, све ове наредбе које иду од Штаба ТО у ствари су наредбе које иду од ЈНА, је ли тако?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тачно.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, до 19.маја?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: До 19.маја.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: После тога Ви одлазите 19.маја причали сте како и тако даље, зове Вас овај Видовић.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Доктор Видовић и ја долазимо 05-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, немојте понављати.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли Ви тада се јављате на некакав ратни распоред или било шта код Марка Павловића?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, код потпуковника Благојевића се јављам. Потпуковник Благојевић ме распоређује у договору са мајором Андрићем, 06.јуна 1992. године на Црном врху је био састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знамо.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа немојте понављати, само ново.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми ово 19-ог како Ви одлазите и како ваша јединица, Ви сте то и причали и оне потврде итд, како одлазите?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ево овако, значи то је 17.маја било кад сам ја позван од Милана Ступара, он је тад био мајор, кад је долазио 17.маја тад је имао чин потпуковника Ступара, били су распоређени то људство мото-механизована та јединица Гардијске бригаде Београда била је распоређена у

дечијем обданишту у Каракају, тад ми је речено да до 19.маја наређење Генералштаба Југословенске народне армије је да се све јединице повуку са терена Босне и Херцеговине. Тад значи 17.маја ми је речено да ја директно изаберем или ћемо 18.маја ујутру да се сукобимо са Југословенском народном армијом јер су добили наређење о комплетном чишћењу, значи о ликвидацији или да се то реши мирним путем. Ја сам тад извадио оружје, пиштољ, предао Милану Ступару, у ноћи између 17. и 18. сам пребачен са борним колима и са «пуховима» кући на Умци, а јединица која је остала, значи сва та материјална техничка средства су остала у Војној пошти 8469, а то људство је било пребачено Братунац и Склане, то је Југословенска народна армија одрадила.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците ми шта је са овим војницима који кажете код вас је било у јединици и ових ајд да кажемо домаћих.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Било је у јединици, значи имао сам и двојицу Муслимана, били су из Лознице који су дошли ту, Алић и.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нису битна имена сад, није ми ни то битно, шта је с тим домаћим људима, свеједно да ли су Срби, Муслимани, који су били.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Распоређени су у Војну пошту 8469.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У «Стандард»?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не ТО, ништа.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Него у «Стандард»?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Директно у «Стандард» и војна пошта значи све има ингеренције над свим комплетним наредбама.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Већ тада?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, и они су добијали значи ово.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми до тад, каже вам Ступар ако нећете то имаћете посла с нама, ви извршавате ту наредбу.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тачно.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта би уследило да нисте послушали?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Дошли би значи у директан сукоб јер они су, значи та јединица она је припадала 72.Падобранској, добила је наређење о ликвидацији.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Свих који не слушају?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Свих који се буду одупирали изласку са терена.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви касније одлазите.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја у ноћи 17-ти на 18-ти бивам пребачен са овим што сам нагласио, а јединица значи Ступар ми је нагласио да јединица ће бити, да ће материјално-техничка средства остати Војној пошти 8469, а да ће људство бити пребачено Братунац – Склане и одатле за Србију.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте дефакто разоружани, расформирани као јединица тад.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 17-ог на 18-ти.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Остављате оружје у оној Војној пошти, сву логистику и тако.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тачно, све значи комплетно материјално-техничка средства, све што смо имали.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И излазите као у ствари цивили улазите у Србију?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тачно.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Овај други пут.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кажете колико сте се пута видели са овим Видовићем?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па са Видовићем сам ја доста често се виђао јер.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли Вас он, сад извињавам се не желим да Вас прекидам јер сам и ја хтео ставити чак и примедбе тужиоцу да овако што сам и ја, али само да једну ствар разјаснимо, да ли све информације које добијате о Зворнику, о ТО-у добијате у ствари од Видовића, значи информишете се за тај период?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он мене информише.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он Вас информише.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он информише мене јер је дошао код мене кући.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И он Вам каже сад је Благојевић главни тамо су ови итд, итд.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли Вас он информише да Ви требате поново да формирате јединицу и да дођете тамо код Благојевића?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он наглашава да треба да се формира јединица која долази у Војну пошту 8469 да се јави команди и команда врши распоред те јединице где ће бити распоређена. Тад од 06.јуна до 28.јуна 80% је било мештана са територије Зворника, само 20%, значи ја сам држављанин Републике Српске по оцу, овде сам рођен у Србији.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, имате и једно и друго држављанство.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И једно и друго држављанство, значи ту је веома мало људства било из саме Србије, значи или су имали двојно држављанство или су били чисти држављани Републике Српске.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, из оног краја па.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: До краја, значи до 28. јуна значи на Црном врху и од 28.јуна до 29.јула смо били у Зворнику на контролним пунктовима.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви кажете да сте чули да су ове неке јединице учествовале у ликвидацији тога, тога.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: При томе ја ћу Вас сад питати да сте чули или не знам ко Вам је споменуо сад ту Пиварског и његову јединицу али да Ви кажете, зато ћу ја инсистирати јер сматрам да је то јако битно, да је Вама то нелогично када је по тој некој вашој рачуници он на Дрињачи, да ли можете да објасните шта то значи ако може да значи, овде људи има који су оданде.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Гледајте, доста људи позивало се да је у мојој јединици, да је у јединици.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, шта значи то «они у Дрињачи», да ли је то нешто даље одатле или физички немогуће или шта то значи?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Дрињача је од Зворника удаљена путем значи поред Дрине петнаестак километара сигурно, сад ја не знам тачно километражу, али су били распоређени у Дрињачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када, по Вашем сазнању?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Они су већ у јуну били, само моменат, да тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, јуни има 30 дана, отприлике? Прва половина, друга половина?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Крај прве половине мислим да су они били, не знам тачно, значи не бих хтео јер не знам тачно кад су они били распоређени и не бих да лупам глупости.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Али само да Вас питам, дакле Вама кад сте Ви то чули тамо је то већ тад било нелогично да они имају учешће било какво?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи ја говорим, значи оно што сам ја имао ситуацију да су људи представљали да су код мене у јединици, да је људство сам тај Нишки се представљао да је Жућа и да је малтретирао затворене па су били сви премлаћени у самом Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је било конкретно за Дрињачу да ли знате отприлике кад је Пиварски отишао у Дрињачу?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да Вас питам, реците ми тај наставни центар у Дивичу, шта је то, видим по неким документима, мало смо овде чули, какав је то наставни центар, војни наставни центар?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тај наставни центар је водио капетан Драган, значи он га је и формирао. Њега је послала Прва управа Ресора државне безбедности да формира тај центар. Тај центар, у тај центар нисам нити улазио, нити долазио, али знам да у хотелу «Видиковац» то људство које сам напоменуо тог Радета Павловића и тог једног старог који су водили тај

центар, ко је сад био командни кадар то не знам али такође за тог Црног знам да је долазио да врши разоружавање са редовном полицијом Центра јавне безбедности Зворника, што сам ја рекао ово није потребно да ми између себе долазимо у сукоб отићемо па ћемо то решити сасвим нормалним мирним путем.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми је ли постојао резервни састав редовне полиције цивилне?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Вероватно јесте да је постојао, знам да су многи ишли у полицијски састав Центра јавне безбедности да би избегли ту војну обавезу и слање на одређене делове.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми господине Вучковићу ту смо видели, а и Ви сте рекли, а видимо и многи сведоци чак и неки филм је снимљен о томе да сте Ви, тој Вашој јединици «Игор».

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: «Марковић».

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: «Игор Марковић» итд, реците ми да ли сте Ви предлагани да будете командант ТО-а?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја знам да сам био предлаган, међутим, мене то лично није интересовало, из једног разлога што ја немам значи одређене, значи ни школе резервног састава официра да бих ја могао да радим, друго, све то што је у самом, значи, на самом терену, видео сам развој ситуације, имао сам тај сукоб са тузланским корпусом, са генералом Савом Јанковићем и са овима који су много тога одрадили, закулисне радње, и у самом том сукобу дошао сам, у самим тим откривањима и депешама које сам дошао до тих депеша, дошао сам у сам сукоб са командом тузланског корпуса, која је комплетно водила и тај регион. Са пуковником Милошевићем који је био командант дринског дела са центром у Гучеву, питао сам га, зар му је потребно да из пензије долази да би био командант дринског корпуса, да би отишао са чином генерала у пензију поново и ту сам дошао у директан сукоб.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми овако, да ли Вам, ево ту је и неспорно утврђено, да ли знате да Марко Павловић није уопште био војноспособан и да није био никакав мајор?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да Вам кажем искрено, не знам, прво, Марка Павловића сам ја поштовао, јер је тражио да се ради по правилнику службе. Можда Вам звучи нелогично, да поштујем некога ко је окривљени, али је он тражио искључиво да се ради по правилнику службе и радио је истражне радње заједно са Министарством, Центром јавне безбедности како Ви кажете? Да ли сте Ви икада добили, Ви лично, некакву сугестију, хајде да кажемо, не наредбу или било шта, у том смислу да бисте чули да Марко Павловић, Бранко Поповић, даје било какву сугестију или било шта покушава Вас да подстрекне или било коју јединицу или команданта било које јединице на нешто нечасно, неморално, или било шта друго?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, ја самим тим сам Вама одговорио на ово што сте Ви поставили сада, човек је тражио искључиво по правилнику

службе. Ко је контактирао са Марком Павловићем и ко је контролисао рад, то је сасвим друга ствар, али сматрам да Марко Павловић је тражио искључиво по правилнику службе да се поступа, тражио је значи према заробљеним лицима, знам да је тражио да сва заробљена лица која су се налазила у «Алхосу», да се поступа према тим лицима према међународним законима. Ја сам лично, када су, овај неколико пута, Арканово људство које је улазило и правило тај крвави пир, мој брат када је улазио, тражио сам да се доведе лекарска екипа и да се пружи помоћ заробљеним лицима. То могу да потврде доктор, брат и сестра, мислим да су руског порекла или руско презиме имају, не знам тачно, али су радили у Малом Зворнику и онда су, овај.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, да ли је постојала било која снага осим ове јединице Ступара и тако даље, то је специјална јединица, али говоримо сада после 19. маја, која је могла тако ефектно да каже, напусти терен, разоружаће вас, било шта или таква једна снага која је могла, рецимо, ајде те који су остали, Арканови који су?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, није, ја ћу Вам одмах рећи, није постојала таква нека војна или полицијска снага. Полицијска снага је имала Националну безбедност која је контролисала шверц «Голфова» заједно са министром Велибором Остојићем, са Момом Мандићем, са Мићом Станишићем и са још неколико начелника ОУП-ова скроз до Србије, значи то је сасвим нешто друго, који су формиран и значи на Палама и тако даље. Али, Ступар који је оставио ту људство значи 20 људи је или 22 људи је остало у обданишту и тада су формиран, то сада носи назив, «Дрински вукови», али не знам тај назив у самом почетку и ту је био главни за њих, знам да му је надимак био Инспектор, и да сам тој, значи војној формацији, том Инспектору доставио документацију о свим крађама, о многим сазнањима које сам ја имао, везано за дешавања на терену. Сам тај Инспектор је добио од, сада ја не знам тачно, тачно када је он погинуо, али могу тај датум доставити када је он погинуо, добио је наређење, значи седам дана пре те погибије, добио је два пута задатак да иде да истражи, да врши извиђање Зечије Косе. По оном наређењу, значи када је дошао потпуковник Василић тада нас је позвао.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Питам Вас господине Вучковићу, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то месец?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је почетак јула месеца, крај јуна, почетак јула.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То би можда било интересантно у неком неформалном разговору, сада ћу још да Вас питам, како је то изгледало, ево ту смо веће, није ни веће, нисмо ми били или јесмо, имамо нека искуства, Тужилаштво или друга страна па знамо из неких разговора, из тих средочких разговора, како је то на том терену изгледало у смислу града, у смислу уопште командовања, како Ви, јесте Ви могли над сваким борцем, јесте се

уплашили некада, дате наредбу, или овај пијани из кафане, да ће доћи, да ће пуцати тамо, да ће Вам ставити бомбу под ауто, да ли?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Рећи ћу Вам, значи, ја сам имао, овај, ја се извињавам због овог смејања, али, имао сам.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја сам се насмејао, јер сам се сад сетио овог XXI века, једног мирног, финог града, када ме питају, ти си из Новог Сада, да кажем, што је фино тамо, мирно, кажем, јесте, диригент Филхармоније ставља бомбу, ову кашикару под ауто прваку драме, онда могу мислити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било због пара, због узетих пара.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Али сада сам се сетио, зато Вас питам, да појасните мало ту релацију тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви плашили у Зворнику кад сте ишли?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Те анархије, како то, како он ту, како било ко од тих људи који имају нешто?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да Вам кажем, после заробљавања које сам имао 07. априла, сваки дан ми је рођендан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквом сте били страху у мају, у јуну?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ни у каквом, обзиром шта сам преживео током заробљавања, све остало ми је било.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немојте мислити да ја потцењујем то што сте Ви тамо преживели, то смо Вас детаљно питали оног 07. када је био овај Улемек и то, доживео стрес и све ја то детаљно, немојте ми, него Вас питам сада за овај део, значи, између у војсци, једна јединица, друга, трећа, Ваш војник, у граду, у кафани, као неки мајор ту, ја се извињавам због овога, нећу, није сугестија, кажем, јер није мајор, јер ја га не могу, такозвани мајор, хајде.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не дај боже да пукне у Београду или Новом Саду, тек онда бисте схватили шта је хаос и тешко је у том хаосу заиста спроводити једну нормалу, закон, Устав, нешто, када немате могућности да то спроведете. Ја не знам да ли сам био довољно јасан.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Водили сте јединицу, а нисте школовани. Имали смо сада ево, неки дан, нећемо политизирати, али имате 200, 300 хулигана наоружаних каменицама, имате 5000-6000 полицајаца наоружаних.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро, где су биле те каменице постављене.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како је то у рату када ових 200 или 300 или 20 или 50 има аутоматско оружје, зоље?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Постоји људство које је тек добило наоружање које се није сусретало са тим наоружањем, значи служио је војску пре двадесет, тридесет година, где су биле тада М-48, па је за њега био појам полуаутоматска пушка или паповка да је држи, јер он не зна како се са њом барата, а камоли са «калашњиковим». Постоји људство које је дошло из Славоније и које је имало већ тих борбених искустава. Такође Муслимани су исто имали то, са том разликом што су имали уза себе ханцар дивизију, имали су чешке снајперисте из Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте где одосмо ми? Да ли је ханцар дивизија у граду Зворнику, да ли је у логорима овим за заробљене о којима ми говоримо?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, није ханцар дивизија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није спорно, али то је на ратишту, нас ратиште не занима.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро ратиште је свуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас занима, који су ти што упадају у те логоре, то нас интересује.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ратиште није ни Тузла, па је било страдање у Тузли, знате, ратиште није Тузла, сложићете се, између Калесије, па је страдало доста људи. Хајде, ја ћу Вас питати нешто друго, ево баш у вези овога, имам само једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли у свом исказу, Павловић је командант у граду, а Благојевић на терену, то сте Ви рекли, је ли тако?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нема ратишта у грађанском рату, то још пуковник ЈНА, генерал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо питања, колега, да се вратимо на оптужницу.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Које је Ваше мишљење, сада морам да питам за закључак сведока. Да ли би да ЈНА није отишла тако на пречац, да је остаала месец, два, да формира те институције, да ли би било мање тог неког зла, убијања тих појединачних?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље, нећемо.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Рецимо да је тај Ступар могао да остане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, нећемо закључивања, хајмо питања директно везана за оптужницу.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли би било мање.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја ћу вам рећи само једну реченицу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ одговор на ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, да ли би било да није Ступар, човек отишао, ово је питање за закључивање, шта би било када би било.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ступар још није одговоран, до Ступара има још годину дана испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Грујићу, имате ли Ви питања? Изволите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Поповић Бранко, добар дан.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добар дан.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Прво питање, да ли знате када је формирана Војска Републике Српске?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Колико је мени познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, можете и тај други микрофон, седите тамо. То је питање, ево из тог питања се већ намећу два питања, да ли знате када је донета одлука да се формира, да ли знате када је формирана, шта подразумевате под војском, да ли знате када је формирана бригада, то је све одговарао. Хајмо конкретно.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли, не могу ја конкретније него што сам конкретан, да ли знате, по основу чега Ви кажете да је бригада Зворнилка формирана 28. јуна, шта је основа за ту Вашу констатацију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питање.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Званично постављење и када је рађено у касарни «Стандард», та прослава формирање Војске Републике Српске, када је доношена одлука, када је дато, када све, то нисам упознат.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли сте Ви сигурни да је то било постављење бригаде или је то била војничка слава, па је због тога било постројавање и свечаност?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам о томе тачно.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знате? Да ли знате да је раздужење између штаба ТО, дакле нестајање штаба ТО са сцене ратничке и представника Војске Републике Српске, да ли знате када је то извршено?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знате, да ли знате да је то извршено пре овог 06.-ог о коме Ви говорите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна када је, како онда да ли зна, када не зна када је.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли Ви остајете при тврдњи да сте из Зворника отишли уз помоћ јединице господина, како се зове.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ступара јесте.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ступара или је повод за Ваш одлазак било нешто друго?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Управо ово што сам рекао, то могу и да потврдим.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Зашто сте онда добили оне папире да нисте чинили нечасна дела?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја колико знам, да смо разговарали, ко год је чинио кривична дела, да не добије потврду, ко није учествовао у кривичним делима, да добије потврду и да иде.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нема потребе за папирима, ако већ излазите са овим потпуковником из гардијске бригаде. Друго или треће питање, када сте се Ви вратили после тог изласка ту, Ви сте овде пренели да сте се вратили по основу интервенције доктора Видовића, покојног.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 06., 05. или 06.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли се то баш слаже ако узмемо у обзир Вашу изјаву о упаду у Штаб велике групе Ваших следбеника са разбијеним вратима и уласком?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је било 26. априла 1992. године.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Слажем се са Вама, али то је 26. маја, не може бити пре него што сте удаљени, може бити само после удаљења.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 26. априла је било ослобађање Куле, 27. априла сте постављени за команданта Штаба ТО.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисте одмах удаљени, ви сте удаљени, да ли је тачно да сте Ви удаљени по основу тога што је тражено да се кажу имена и презимена починилаца недела на Економији после 10. маја, да ли је то повод Вашег удаљења, зато што Ви, не да сте Ви учествовали, него да Ви нисте нам казали ко је у томе учествовао?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Како да саопштим нешто што не знам, само ми објасните, значи, нити знам где је Економија, нити где је «Нови извор», нити сам ишао икада тамо и сада да Вам нешто саопштавам нешто што не знам.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја се са Вама у потпуности слажем, али то је после 15. маја, значи поклапа се 18. Ваше и враћате се око 25. када сте ногом разбијајући врата, упадате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нису питања, ово је сада одбрана, ово сада тренутно.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: И само још једно питање, Ви сте казали да је добровољачке формације да су под Вашом командом по основу договора, не знам да ли је био писмени договор, између Кризног штаба и Вас.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тачно тако је тражено од мене и да се достави списак, са достављеним списком се знало тачно колико је, колико се формира, колико људи је у радној обавези и са радном обавезом колико људи потписује мобилизационо стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то «Игор Марковић» јединица, о томе причамо?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, «Игор Марковић» је формиран 27. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли о тој јединици добровољаца причамо?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Уопште о свим добровољцима који су били на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Пиварски и Нишки?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, само јединица «Игор Марковић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада кажете не, сада кажете да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја Вас само питам, да ли су ту и Пиварски и Нишки, остао од овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже не.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја га још једанпут питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо још пет пута па да добијемо жељени одговор, шта би желели да чујемо, реците, господине Поповићу, да некако натерамо сведока.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја ћу Вам рећи, господине Поповићу, тражено је почетком јула да све јединице, само моменат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, почетком?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Почетком јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јула?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јула месеца 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте јули, то нам није у оптужници, јуни, Дом културе Челопек, Техничка школа, добровољци за које Ви, ево хајде сада се суочите, каже добровољци су под Штабом ТО, њему причају, Ви шта кажете, Ви њему, добровољци су под ким?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја не знам јер ја у то време нисам командант Штаба ТО, нити имам икаквих веза са Штабом ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви не знате под ким су добровољци, а он тврди да су под Штабом ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, ја питам јесу ли и они под његовом командом.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Рекао је нису, а ја сада Вас питам, да ли је тачно ово што он каже да су добровољци под Штабом ТО, како они њему говоре?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја Вам кажем да оно време до 28. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Април ме не занима, јуни месец он каже, када се вратио, добровољци су под Штабом ТО. Шта Ви кажете на његову тврдњу, изволите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Само толико да он не зна када је формирана Војска Републике Српске, када је извршена примопредаја дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам под ким су, пошто сте Ви оптужени, под ким су добровољци?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам, не постоји ни штаб ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате под ким су?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А под ким су могли да буду?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Под Војском Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли добровољци, још једном Вас питам, под Благојевићем и Андрићем?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Део јединице «Игор Марковић» и јединица са војне поште Цапарде и Јардан, 06. јуна до 28. јуна су добили наређење од

војне поште 8469 од потпуковника Благојевића, да буду измештени на Црни Врх и да наређења примамо од шеховичке бригаде, мајора Андрића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За које задатке?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: За одбрану линије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ме не интересује, хајмо у град да дођемо.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 28. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, шта та јединица и да ли ишта тај део јединице ради у граду Зворнику?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам Вам на то одговорио, да у моменту када сам ишао са 32 људи у извиђање испред линија, део људства које је остало, људства из јединице «Игор Марковић» да помогне мештанима у одржавању и очувању те линије. Да ли је неко отишао и направио проблем, не знам. 28. јуна 1992. године, од потпуковника Василића који је заменио потпуковника Благојевића, добијам писано наређење да формирам пунктове контролне, почев од Црног Врха, улазак у Каракај, шепачки мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустимо пунктове, добро.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, ја нисам имао додир са Штабом ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је значило оно што сте рекли, да нам сада појасните, када смо у борбама, надређен нам је мајор Андрић, а иначе Марко Павловић је тада био на територији Зворника.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја тада нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ово односи на добровољце или на неког другог, на неког трећег, која јединица, што сам Вас на почетку питала, које људе има Марко Павловић, односно Штаб територијалне одбране у јуну, а Ви кажете Пиварски, Нишки, Гогићеви и тако даље?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је људство које је било присутно на терену, значи то је било људство које је и од самог априла месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуни Вас питам.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Али говорим, значи, моје је виђење да је то људство било под Штабом ТО. Ја не знам однос какав је имао Штаб ТО са војном поштом 8469.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог пута Вас то нисам питала.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, то Вам говорим, али знам лично, што се тиче моје јединице, да смо добили наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше јединице нема у Техничком школском центру, она се не помиње, помиње се јединица Пиварског и кажу људи, тај Пиварски је тамо био главни, а Ви нисте били тада, значи имате та посредна сазнања, зато Вас питам шта сте чули, Ви кажете, они причају да су под штабом. А ја Вас питам, да ли имате сазнање, да ли су под Благојевићем, под Андрићем, под неким другим командантом?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сви су морали имати, значи како сам ја добио наређење од војне поште 8469, тако су и сви они морали добити писмено наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате, да ли су добили?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам да ли су добили, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања? Немате, добро. Ево за Пиварског, јесте чули за Готовац Драгана?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Готовац Драган, познато ми је то име и презиме и поготово што је то било веома ретко, Готовац, само моменат, он је био официр Републике Српске, мислим да је из тузланског корпуса, заједно са Јокићем да је дошао, мислим то је то, колико ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је био неки командант другог батаљона Готовац Драган, сада је адвокат?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нисам чуо, то једино ако је после оног одласка са терена када сам ја отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је у Дрињачи био, кажете, Пиварски је био у Дрињачи.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пиварски, знам за Пиварског, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли Пиварски некога изнад себе?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сигурно да има, али не знам ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам ко, значи моје је лично виђење да су Благојевић и потпуковник Василић да су морали дати писмена наређења све и једној јединици која је била присутна на терену и да су све те јединице припадале војној пошти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Штаб ТО, где је ту?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, Штаб ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сте рекли другачије, о добровољцима говоримо.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Говорим о добровољцима, Штаб ТО је био у априлу месецу задужен, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну месецу сам Вас питала.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У јуну месецу не знам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас у јуну месецу јасно питала.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја нисам ни знао уопште податке да, између Штаба ТО и војне поште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас то питала, питала сам Вас, у јуну Штаб ТО које има јединице и Ви сте набројали, Пиварски, Нишки, Гогих, Вас сте изузели.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То су јединице које су биле присутне на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питала, које јединице има Штаб ТО, Ви сте набројали ове једонице, Вашу сте изузели.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је моје виђење ситуације, да је Штаб ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу исказа тих људи Вама?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, на основу њиховог исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причања?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли Ви тамо на Црном Врху на тој коти 602 имали контакт са Пиварским, са Гогићем?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нисмо, значи једино са мајором Андрићем смо имали тај контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете малопре да је оптужени Поповић тражио да се ради све по правилима службе. Од кога је он то тражио, од кога је то захтевао?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тражио је од свих присутних командира јединица на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде реците неке јединице.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја знам, прво је тражио од мене, значи ми смо званично разговарали и тражио сам званична документа која су дата, значи почев од, да не набрајам сада ових докумената, о радној обавези, о мобилизацији, до писаних докумената.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме у вези са заробљенима сте рекли да се према заробљенима поступа по закону.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које сте заробљене мислили када нам је он говорио?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На «Алхос».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он каже да везе нема са заробљавањем људи у «Алхосу», зашто би онда он то тражио од Вас да се поступа према заробљенима?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ту је затечено 73, 74 лица је затечено у «Алхосу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите затечена?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Заробљена у «Алхосу», значи ја када сам дошао, ја сам затекао то људство у «Алхосу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, ко је надлежан за то људство, шта Ви кажете?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Знам ко је чувао, не знам ко је надлежан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто од Вас Марко Павловић тражи да се према њима поступа по законима?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зато што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то разумете?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зато што је чуо да се улази у просторије и да се врше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто он то тражи?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Искрено речено, немам појма., значи он је ту већ био на терену, ја сам Марка Павловића затекао на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као шта?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Лице које је ту било, сада не знам у којој је функцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је свако лице које је ту било, од Вас захтевало да се поступа по закону према заробљеним лицима?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, ту је, био је и овај «Р», «Q».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они кажу да се према заробљенима поступа?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нам онда објашњавате одбрану овог Поповића да он појма нема уопште, да он нема никакве везе, никакве надлежности над тим људима?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, значи, искрено речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете, он је предузимао истражне радње.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као шта? Да ли је он војна полиција, шта је он?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, значи истражне радње је вршила, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте, Марко Павловић је предузимао истражне радње, само ми ту реченицу објасните.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Истражне радње, које лице је вршило или извршило кривично дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто он то ради и у ком својству?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Вероватно, сигурно да би доставио некеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто он?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, значи не знам због чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Појата Исток са Вашим братом, колико је пута направио, по Вашем сазнању, тај пир неки криви или шта већ?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Знам оно што сам чуо у затвору Бијељина, да се воде два кривична дела на подручју Теочак-Бијељина, на тој релацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Зворник ме занима, да ли знате?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: За три кривична дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У три датума или?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У три датума, значи он је карактеристичан овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо један датум 18. април.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо писмени доказ о томе да је приведен. Да ли имате још нешто да је са Вашим братом, да Ви знате, а да сте причали са Поповићем у вези тога?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Знам да је био хапшен са мојим братом, Појата Исток, али да ли је још нека кривична дела има, знам да у затвору, значи у Бијељини, чуо сам да се воде три поступка за Појата Истока на територији Зворника. Е сада, у ком контексту је и о чему се ради, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули нешто за асанацију терена ту, за сахрањивање тих мртвих, за неку Герину кланицу у јуну, јесте чули да су тамо одношени лешеве ових убијених?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, значи ја сам био од 06. горе на терену тако да не знам искрено речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по Вашим сазнањима тај сведок «Седам» од кад је он био надређени у војној полицији? Ко је био 06.јуна кад Ви долазите надлежан за војну полицију?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, ја сам са Благојевићем директно разговарао у канцеларији, значи не знам ко је био за војну полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана кад Ви долазите па Вас Благојевић.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Кад долазим и са Благојевићем одлазим као што сам рекао на Црни врх.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи не знам ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, а до краја јуна? Ко је био у војној полицији на онај дан кад је Ваш брат убио те људе па ви идете у кафану у јединицу код овог Јовановић Драгутина ко је тад био војна полиција? Заборавила сам

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам регистровала можда.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тада војна полиција?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим да је био «Седам» да је био у војној полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да је био командни кадар војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за Јосипа Аћимовића?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Покојни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта је он био?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је родом из Тршића, знам да је био од командира у војној полицији не знам тачно шта је био и знам да је био рањен и да је 2000.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био у војној полицији у том периоду?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, и ко је њему био надређен?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Ви знате коме је војна полиција у јуну месецу припадала?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Касарни ВП 8469.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте чули за неки одред територијалне одбране?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неку формацију?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неке батаљоне у јуну да су формирани, Први, Други, Трећи?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам, значи што се тиче јуна ја Вам говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуни ме и занима. Јесу ли били батаљони у јуну?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, јер био сам у шеховичкој бригади, не знам шта се дешавало у зворничкој бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте код Андрића?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Код Андрића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Благојевић вас прима, он је кажете будућа бригада?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Благојевић мене прима значи одлазим са њим директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Андрића.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Код Андрића због те слободне зоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знате формацијски, та зворничка војна формација како је организована.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, значи не знам уопште шта се дешава у Зворнику и у зворничком делу што се тиче тих формирања батаљона и свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули за Јокић Драгана што сад тамо издржава казну?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Драган Јокић, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тог затекли 06. јуна?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, њега сам чуо, њега сам упознао, он колико знам да је из тузланског корпуса да је дошао, сад ја мислим да је он био по чину капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте га упознали?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мислим да је то било 28. – 29. јуни кад смо ми добили наређење од Василића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли пре тога шта је био?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли је нешто?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Ко је био начелник Штаба код Благојевића тог 06. јуна кад сте Ви с њим ишли горе, начелник Штаба те формације војне, те Војне поште?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, значи ја сам директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био безбедњак?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Безбедњак? Не знам, не могу, не знам тачно рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тог дана 28. јуна кажете кад је бригада свечано проглашено формирање, је ли био неко испред војне полиције ту?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па тад је војна полиција била на улазу, значи улаз на пријемници и код потпуковника Василића сам спроведен са дежурним који је био у војној полицији, потпуковник Василић је тад тражио, значи дао писмено наређење за ове пунктове и ја сам отишао да то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За те пунктове?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тачно, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неког контакта са покојним Момом Васиљевићем?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мома Васиљевић? Не знам можда је он био у Штабу ТО, можда је он у том априлу, значи априлу месецу знам да ми се појављује Мома Васиљевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта рекосте за тог Јокић Душка? Не Драгана него Душка, јесте чули за тог?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, Драган Јокић, Душка Јокића не, за Готовца сам такође чуо али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако сте само чули то нам ништа није. Каже овај сведок Николић Мирослав каже да је он ишао тамо у Дом културе Челопек кад је сведочио овде, каже због неког оружја скривеног, је ли знате Ви то да је ишао тамо да испитује ове заробљене да је добио информацију и да је ишао тамо да испитује заробљене људе?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Прво Николић Мирослав је лице које сам ја касније, значи радио и на свим мојим који су били у јединици, лице које није баш сигурно за комуникацију барем 90%. С обзиром да је у периоду од кад је изашао са терена и овамо направио толико кривичних дела да је то катастрофа, а то можете и да проверите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што би значило да није ишао у Дом културе ради скривеног оружја?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не верујем, ја лично не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не знате?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то да ли верујете то нам није баш релевантно и само да Вас питам за овог Обреновић Драгана, на крају видесте ли Ви њега од 06. јуна до краја јуна или не?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли шта је био?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, знам да је Обреновић Драган да је био мислим чак рањен, знам да сам га видео 28. на овом постројавању и после тога знам да је у јулу месецу био рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био његов командант, да ли уопште знате, било у првом, оно кажете кад је.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Милошевић, пуковник Милошевић је био главно лице за командни кадар и целу дринску регију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Обреновићу?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме је Обреновић био командант, да ли то знате до 19.маја или после?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је постојао неки однос подређености или надређености са оптуженим Поповићем, Павловићем како га Ви знате?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не бих да причам неке инсинуације или било шта, значи не знам да ли је било надређености или подређености али знам да су све наредбе ишле од пуковника Милошевића ка Војној пошти 8469 иако је она званично била у формирању али су са наредбама давали свима комплетно наредбе за одраду појединих акција или спровођење одређених смиривање ситуације или хапшење или било чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су постојали неки војни полицајци који нису припадали тој Војној пошти? Неки сведоци су нам говорили о постојању неке паралелне војне полиције, о неким самозваним носиоцима белих појасева, односно белих опасача, јесте чули за тако нешто?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам виђао те беле опасаче, мислио сам да је то званично војна полиција и нисам знао о чему, али виђао сам то људство на терену, виђао сам људство и из Савезног СУП-а такође које је долазило и скупљало информације и прослеђивало информације како Републици Српској тако су и Србији прослеђивали документацију, значи прослеђивали те дописе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови војни полицајци с белим опасачима јесте их виђали?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам њих виђао али не знам коме су тачно они припадали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли чули за неког Петка Хајдуковића?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Петка Хајдуковића, јесам чуо, знам да је мештанин и да има још једног или два брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био у некој јединци, у некој формацији у јуну или крајем маја пре него што сте Ви?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам виђао на, виђао сам њега у априлу и мају месецу али јун месец, значи цео јун месец сам био горе, у јулу месецу сам га видео једном или два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао беле опасаче?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мислим да је у јулу имао, да је био на пријавници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јулу?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У јулу да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно мај, тамо друга половина маја кад Ви одлазите јесте га виђали?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Само моменат, виђао сам их горе на, то је тамо Златне водице и тај део сам их виђао ту јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју јединицу?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Са тим белим опасачима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командовао том јединицом?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам ко је командовао али знам да сам их ту виђао у том региону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате којој јединици у мају је припадао Петко?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо га овде на списку да је припадао Пиварском, јесте Ви у тој јединици Пиварски виђали неке људе да носе беле опасаче?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не. Пиварски је носио маскирну униформу званичне Југословенске народне армије и имали су оне зелене опасаче са оним, значи нису имали беле опасаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше сазнање?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је оно што сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: А да ли су касније мењали или било шта значи то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај капетан Милоје кажете што је из топчидерске јединице, је ли?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, јесте, надимак му «Инспектор».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то била јединица?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је припадало 72. Падобранској али су они значи тад на терену кад су дошли 17.маја двадесетдвоје људи је остало у дечијем обданишту Каракај и ту је формирана јединица «Дрински вукови», значи ја сам га упознао са дешавањем на терену, шта се дешава. Знам да је у јуну месецу, само моменат, у јулу месецу кад је потпуковник Василић, сад да ли је то 29.јуни, 30. јуни или јули месец кад је тражио да се ради извиђање терена Зечија коса питао потпуковника Василића ко је до тада радио, каже капетан Милоје. Капетан Милоје који зна тај терен нека изврши поново то извиђање. Тог дана је капетан Милоје добио да је председник Ратног суда званично од Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па су га после убили.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И онда је тог дана и завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте у Вашој овој претходној изјави у септембру 2006. године да је Ратни штаб организовано војну полицију, добровољце, Гогићеве, Пиварског, Челета, Нишког и да сте Ви то сазнали јер је Зворник мали град, то оно на почетку.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то војна полиција коју је организовао Ратни штаб у почетку, ко су били припадници, знате ли некога од тих војних полицајаца?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па ја тад нисам ни знао то људство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте људе знали?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам познавао људство, значи то је, ја не знам да ли је, само моменат, знам тог једног из, само моменат, да ли из Тршића је био из војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Тршића, неки локални?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Локални да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате име, надимак?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Једино да видим, знам да сам 04. априла био на састанку тада кад је Богдановић тај посланик ишао на разговор у Тршић да сам видео тог из војне полиције са белим опасачем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни надимак?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, знам где је кућа али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живи у Тршићу?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Живи у Тршићу, сад да ли је још жив или није то могу да видим на терену па да Вам дам информацију, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за неког Бошка Стојановића?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Надимак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бошко.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи никога од те војне полиције територијалне одбране не знате по имену или надимку?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се после десило с том војном полицијом?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па војна полиција је припала после војној пошти, значи којом су командовали Благојевић, Василић, не знам ко је још ту био, Боснић после тога потпуковник, значи они су давали те наредбе војној полицији шта ради и шта да спроводи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је радила војна полиција, да ли знате неку радњу?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Немам појма, знам да су имали у «Стандарду» неке заробљене, заробљена лица и да су та лица спремана за размену и да је извршена размена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говоримо о оном првом периоду је ли тако?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, говоримо о другом периоду овај, јуни, јули месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Стандарду»?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, у августу било је десетак, петнаест лица која су спремана за размену и размењена су. Између њих је био и човек који је мени спасио живот Мирсад Јахић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих ту држао у «Стандарду»?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Војна полиција их је држала за размену и не знам сад тачно кад је рађена размена, мислим да је 93. у тих првих два-три месеца да је рађена размена. Колико сам ја добио информацију, јер тај Мирсад Јахић са породицом негде у Аустрији да живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте сведочили о Козлуку, само кратко да се вратимо, рекли сте да сте Ви тад 26. јуна, нисте били ту, били сте на терену, на Црном Врху, и да сте припадали тој Бирчанској бригади, али да Вам је Мија овај рекао да је војна полиција која је припадала Ратном штабу дошла аутобусима и депортовала Козлучане и да је у то време војна полиција припадала сведоку «Седам».

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја би само, ја мислим да сам направио лапсус уместо јуна за јули месец, јер ми кад смо похапшени 29. јула, знам да је Козлук исељен након један-два дана након тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26. јуна.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 26. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није спорно, то је једна од ретких ствари која није спорна. Ви сте информисани кажете од Мије?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте били на Црном Врху у то време и да Вам је он рекао да је то урадила војна полиција Ратног штаба?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре кажете војна полиција припада бригади?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам који су имали однос, ја Вам говорим значи оно што је мени речено а какве су односе имали Ратни штаб, Штаб ТО и војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте рекли не знам, него сте рекли војна полиција Ратног штаба, сад ја Вас питам пошто мало пре рекосте војна полиција тад припада бригади, само да разлучимо.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам председници већа, само имате, имате документе, немојте на рекла-казала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо документа. Која документа?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Питате овде, стварно морам да реагујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ме прекидати.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Десет пута Вам човек каже људи из савезног СУП-а вам тамо пролазе, ови хапшени, тако Ви питате, ко је носио беле опасаче? Стварно се вучемо овде за језик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве везе имају људи из савезног СУП-а са овим питањем?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нико ме зло, не желим ништа, али ово толико делује председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Значи, мало пре сте рекли да је та војна полиција припадала војној пошти.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Имате ко је војна полиција под чијом је командом, ко је држао војну безбедност.

ОПОМИЊЕ СЕ адвокат Перковић да не упада председнику већа у реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, малопре сте рекли, морам да ускладим и да отклоним несагласности да сведок се определи за један или други исказ, колега нећу Вам више то објашњавати. Малопре сте рекли војна полиција је припадала војној пошти.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли пут сте рекли да је војна полиција припадала Ратном штабу и иселила Козлук. Сведок «Седам» који је сведочио заиста каже да је био у Козлуку тог дана највиши војни командант.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас сада питам да ли Ви то знате на тај дан коме је припадала војна полиција јер говорите данас једно, прошли пут друго, или је једно од та два тачно па сте се некад збунили, данас или онда.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да Вам кажем овако, тачно не знам коме је припадала војна полиција. Војна полиција је припадала војној пошти 8469 све ингеренције значи имали су потпуковник Благојевић, потпуковник Василић а касније Босовић над војном полицијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то онда значи да Ви Ратни штаб овај о коме причате сматрате исто војном поштом 8469?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам сматрао значи, до оног периода до 19. маја 92. Значи, та нека збрка која је настала код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То смо чули до 19. јуна под ЈНА.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Имали су под ЈНА, значи, ја сам тад кад сам дошао значи, са потпуковником Благојевићем комуницирао, не са Штабом ТО. Ово што је мени речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Све ми је јасно. Само Вас питам кад кажете ратни штаб шта ту подразумевате 26. јуни кажете војна полиција Ратног штаба.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратни штаб је имала и војна пошта, они су имали ратни штаб, значи директно у самој касарни су имали свој ратни штаб који су имали одређене задатке у свему томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли пут сте стално говорили да је Ратни штаб заправо Ратни штаб ТО, да то Ви сматрате.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сматрам значи, ја сам то сматрао јер нисам знао значи тачно ингеренције које су имали, значи и војна пошта је имала ингеренције над свима осталима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли сазнали сад?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Војна пошта је имала ингеренције значи, то Вам је 1/1 сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то сазнали?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сазнао сам поприлично. Значи, пре годину – годину и по дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте то сазнали?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Директно у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Директно у?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У Зворнику. Значи, то можете, то значи, имате, овај, Ви као тужилаштво имају оперативце директно на терену. Значи, то можете добити информацију, значи имате информацију и од сведока директно који су са територије општине Зворник или, тако да нема потребе да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви знате да ми имамо информацију?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па добро. Не седите Ви скрштених руку сигурно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Вучковићу, данас сте рекли да је Марко Павловић као командант имао право да нареди војној полицији да хапси?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, у периоду од априла месеца, значи ја сам 7. на 8 април био заробљен, 9. априла сам био званично у Зворнику, значи од 9. априла до овога до 17. маја 92., кад сам ја био значи није био надлежан. Сматрам, значи био је тај који је имао право да нареди али су ту били значи и мајор Тешановић и Пажин и не знам значи. Ти команданти који су, и Јовановић исто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, добро. Да се не задржавамо око тог, је ли то војна полиција била у саставу ТО у том периоду?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Војна полиција је тада у том периоду била у саставу Југословенске Народне Армије, а Штаб ТО је био значи ниже котиран у односу на овај статус војне полиције.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Објасните ми онда како је могао командант ТО да наређује неком ко није у његовом саставу, што сад кажете да је у саставу ЈНА војна полиција.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја не знам које је ингеренције имао господин Павловић а наређења које се добијало значи од команде од пуковника Милошевића значи прослеђивано је директно Ратном кризном штабу значи да ли је то преко војне полиције или на који начин је то функционисало, не знам. Значи, сва та наређења су имали али верујем преко војне полиције да би се спроводио закон колико-толико у том хаотичном стању. Значи, заиста не знам шта је али знам да се господин Павловић или Поповић, заиста залагао за нормализацију односа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Реците ми хапшење тог Вашег брата и спровођење у Шабац, ко је то урадио?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Марко Павловић, е сад не знам ко је био, да ли војна полиција или полиција, знам да је одведен у Мали Зворник, из Малог Зворника да је овај пут Шапца одведен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. А како Марко Павловић то да уради и кад је то било, је ли то у јуну месецу?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, то је било, само мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било оно кад је било с ножевима? Или кад је убијао?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: С ножевима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је било с ножевима.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда га је упутио.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да. С ножевима, сад тачно датум не могу, али да Вам кажем у том периоду од.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Рекли сте данас у исказу да је то било у првој половини јуна је ли тако?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Сад не знам, значи, знам да је имао те две ситуације кад је која ситуација не знам тачно али знам да је одвођен, да је хапшен брат мој и да је одвођен заједно са Појатом Истоком, сад тачно кад је хапшен и одвођен не знам датум. Али знам да је у јуну месецу направио проблем у Чelopeку два пута и после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада био са Појата Истоком у Чelopeку? Ми немамо такав податак.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, ја мислим тад да је био са овим Синишом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тад је Марко га? А кад сте, ја се извињавам, кад сте Ви тражили од Марка да стрељате брата? Кад сте то од њега тражили да добијете то право да га стрељате?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја не знам да ли је то било овај у првој или у другој половини, али знам да ми се већ смучио брат и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чеге половини?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да ли у овом првом делу до 17. маја или од 6. јуна, значи, смучио ми се више са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже Марко на ту Вашу молбу да убијете брата?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па не, да Вам кажем ја би мог брата стрељао, међутим, Миодраг Павловић који је био мој заменик стао је испред њега и каже да то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Марко шта каже на то? Ви кажете хоћу да стрељам брата.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Није, није дозволио, једноставно је тражио да се ухапси и да се спроведе, значи све комплетна истрага да би се то одрадило,

да би се имао званични документ. Иначе, што се тиче мене, да Вам кажем, од свега тога више ми је било свега преко главе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте Ви имали неку накнаду у јуну месецу 92.године, и ако јесте од кога Ви и Ваша јединица?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јединица знам да смо ми имали од општине од општине Зворник обезбеђену храну, шта ја знам, цигаре и тако те ствари и била је накнада, знам да су Мирослав Николић и Радмила Рачић да су ишли у општину и да су узимали та средства. Значи, ја та средства лично добио нисам. Та средства које је јединица добијала, користила су се за помоћ породици погинулих, значи од наших бораца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, небитно за шта су употребљена. А реците ми рекли сте данас да нисте ишли на реферисања код овога потпуковника Благојевића?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не. Мислите на потпуковника Павловића?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, не. Благојевића, интересује ме ово за јун месец. Реците ми председник већа Вас је питала командни састав, помоћник. Ко је био помоћник команданта за безбедност Ви не знате. Не знате ко је био начелник Штаба.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мењали су се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нисте ишли на реферисање, па можете суду да објасните како се Ви налазите у тој јединици а нисте ишли на реферисање нити знате тај командни састав Благојевићев.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јун месец, видим о томе говорите за јун месец, значи ја сам искључиво наређења имао од Шеховићке бригаде од мајора Андрића, значи, ја са Зворничком бригадом сам имао само везано за храну, за цигаре за те неке потрепштине и то је нама доносио Драго Мићић који је био власник фирме мислим «Цер промет» или тако нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Да ли можете из Андрићеве те јединице да нам кажете ко је био помоћник команданта за безбедност, ко је био начелник Штаба.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Начелник штаба, не могу. Искрено речено, не могу. Не знам званично имена, презимена и надимак да би могао да Вам кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Ко је био помоћник команданта за безбедност?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ако имате Ви, можда сам са тим човеком и разговарао, нисам знао уопште да је он помоћник команданта или знам са војном полицијом да је био један Мија са којим сам ја контактирао, он је био тај командир војне полиције Шеховићи и да сам са њим комуницирао и да сам добијао наређења.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Не знате. Добро, реците ми да ли сте ишли на реферисање код тог Андрића?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ишао сам на реферисање једном, то је било половином јуна, између 12. и 14. јуна кад је јединица Шеховићке војне полиције направила мноштво кривичних дела са људством које је пролазило преко те територије, 4 аутобуса, и да су тада извршили доста силовања девојчица од 9 до 14 година.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Један једини пут у јуну месецу?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да и тад сам ја директно дошао овај, у Шеховиће код Андрића да са својим замеником Миодрагом Павловићем да реферишем о чему се конкретно ради.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, небитно. Значи, у јуну месецу једном сте ишли?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Андрић је овај, ишао на санкционисање оних који су починили то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Невитно је због чега је то било, на то сам мислила.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Конкретно Вам одговарам. Андрић је за то полагао овај, и истражним органима у Бања Луци, међународном суду 2000.године.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми формацијски та Ваша јединица у саставу шта је била? Чета?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 84 човека, осамдесет четворо људи је било, то је била ако се гледа по борбеној значи, у време овај рата, онда су то две борбене чете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Две борбене чете? 84 сте имали припадника?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. А реците ми формацијски коме сте припадали?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Шеховићкој бригади.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ви као две чете директно бригади?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте ли били у саставу неког батаљона?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, искрено речено, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. У реду, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, директно Вама надређени је тај Андрић?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Андрић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А између Андрића и Ваше чете нема никога?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Био је тај Мијо из овај, командир војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама надређен?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Који ми је доносио наређења и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А помињали сте у овом првом исказу онога Сашу Маринковића добровољца. Кога је он убио?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Саша Маринковић и Лела, они су извршили четвороструко убиство, убили су Српкињу, припадника муслиманске вероисповести и двоје Хрвата, ради своје личне користи и тада сам ја обавестио Марка Павловића и они су стављени на потерницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте њега обавестили?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта је после било с њима?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, значи, то сам ја напомињао још у Шапцу шта је урађено не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате да су они пуштени? Јесте ли чули?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нису процесуирани?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, ја знам да сам тражио да она убиства која су урадили тражио потерницу и не знам даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То смо чули. Сад Вас питам да ли знате да су пуштени?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нису процесуирани.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нису процесуирани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нису, да ли то знате? Да ли сте чули?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, значи ако досад колико ја пратим, значи, ја нигде нисам нашао да Саша Маринковић и Лела, значи има специфичан ожиљак на леђима од рањавања, да постоји да су процесуирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте Марка обавестили за то убиство?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зато што је тада то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тај Саша Маринковић?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја не знам одакле се он уопште појавио. Појавио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево, имамо ми податак. Он је из Новог Сада, шта је он био тамо на терену?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добровољац који је дошао да се прикључи јединици «Игор Марковић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добровољац. И зашто сте га пријавили Марку?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зато што сам добио значи од својих из јединице да је извршио то кривично дело зато сам га пријавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто га нисте пријавили суду? Полицији, тужиоцу, него Марку?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Суд, полиција, тужилаштво, тада није ни функционисало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда затварао људе на територији Зворника? Те затворенике, ако не ради суд, полиција и тужилаштво.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Војни део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Војска је затварала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која војска? Ко представља војску?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ко представља војску, војску која је овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је затворио онда тог Сашу Маринковића ако.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте обавестили Марка?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли обавестили тог Милошевића пуковника?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нисам обавестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто нисте њега него Марка?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се председнице већа, не можете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да ми упадате у реч.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не можете таква питања зашто није то, зашто није Кадијевића тада обавестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Зашто Бровета није обавестио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите колега.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не можете тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је он био, није био ту на терену.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па толико сугестивно постављате питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није уопште сугестивно, колега, нећемо се расправљати.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дајте председнице већа пресудите овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја га не питам да закључује, него питам.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Пресудите молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него питам зашто обавештава Марка Павловића, врло једноставно?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Само моменат, ја се извињавам и једном и другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никоме се Ви немојте извињавати, Ви одговарајте на питања док Вам ја постављам.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пуковника Милошевића сам ја обавестио директно на Кучеву у центру одакле је командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: О свим збивањима и стварима што се дешавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам Вас за овог Сашу Маринковића, убио четворо људи.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Исто, значи исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Такође сам 19. маја у Зуцама код потпуковника Ступара комплетно обавестио дописом шта се дешавало на терену у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта? Шта сте обавестили да чујемо ми конкретно сад шта? Људи кажу не знају да су убијани цивили, ништа. Шта сте Ви то обавестили конкретно? Које дело?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Обавестио сам званично значи, ја сам имао директно сукоб 11. априла у 6 ујутру са Арканом и са његовим обезбеђењем који су дошли да виде због чега је 73 лица побијено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нам није у оптужници. Знам, то сте причали и прошли пут. Шта сте обавестили друго у мају, јуну и кога? За која убиства реците нам. Јесте ли за неко убиство осим за овог Сашу Маринковића и ову Лелицу?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: За Сашу Маринковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: За возача санитета који је убијен 9. или 10. априла 92.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Србин, Муслиман?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Србин, Србин је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли за неко убиство Муслимана обавестили?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: За, обавестио сам значи за та 73 Муслимана која су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То знамо и ништа ту није.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То. За, само моменат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте обавестили за тих 72? Шта би после?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, једноставно значи, информација је примљена к знању, значи од мене према пуковнику Милошевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И са тим је завршено. То је било ја мислим негде око 15. маја, 17. маја долази Ступар мајор Ступар, тада је био потпуковник Ступар са мото механизованом јединицом у јачем саставу што се тиче ракетног дела, борних кола и остало да изврши сва разоружања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово са овим Сашом је ли то било пре тог 72 или после?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пре је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте обавестили Павловића?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам је он рекао? Да ли се сећате тог разговора?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ништа, да ће то да се спроведе комплетна истрага, да значи, нема шта више ја да се оптерећујем око тога. Ја сам од 9., 10. априла тог 17. маја, 26 лица протерао са терена добровољаца. Такође сам тражио потерницу за 6 лица из Панчева који су направили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте протерали тих 26 за која дела?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Због крађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Крађа нам није у оптужници. Да ли сте имали у јединици некога Богдана? Лакић или Лазић.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Лазић, да. Али не Богдан него знам да је био Перо Лазић а не Богдан. И да је дошао из Хрватске, да је на Цапардама родом из Цапарди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте гориво у јуну точили?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У јуну месецу? У јуну месецу ја колико знам с обзиром тамо на терену, знам да смо добијали гориво, али такође ми је познато да се спомињао тај Дарко који је био у Аркановој јединици и који се прикључио јединици «Игор Марковић» да је радио обијање пумпи, пумпе ван Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли, добро, да пустимо пумпе обијање.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро, ја говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли преко ТО набављали гориво можда у јуну? На неке бонове или нешто?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, јесте, овај, од њих смо добијали и овај гориво кад је било потребно за одлазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте то требовали? Те бонове, неки су нам ту сведоци причали да су добијали неке бонове.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тад су били бонови за ову пумпу у Каракају и са тим боновима, значи, оде се у општину, добије се од општине колико је потребно горива и оде се на пумпу са тим боновима и сипамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко иде за те бонове?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Био је Мирослав Богдановић. Мирослав Николић задужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иде тамо? Узме?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му то даје? Како требају?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја не знам од кога је добијао, знам да је добијао из општине али од кога је добијао не знам. Искрено речено, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо овде неки преглед издатог горива, преглед издатог горива дана 21. јуна.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам председници већа, три и по сата молим, ја молим паузу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево завршићемо.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја сам од јутрос, не, три и по сата саслушавате човека и питате га јел сте уморни? Па са три и по сата човек у његовим годинама, видите да је блед, свако би био уморан, признајте. Ви имате права да пијете воду, ми овде адвокати немамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли уморни? Ја сам Вам рекла да имате право, само тражите, па ево колеге ће донети воду, ја ћу Вам дати то право.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ако завршавамо брзо, издржаћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо, има још пуномоћник да пита и допунска питања и готово. Седите, седите.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дајте онда паузу председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћемо да завршимо да не бисмо остајали до 7 увече.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па останите, ја сам од јутрос овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја сам колега.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па Ви имате ресторан, можете да ручате, ја не могу, из суднице у судницу, кафу нисам стигао да попијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да седнете?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Цигарету да запалим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, имамо преглед издатог горива дана 21. јуна купцу ТО, па каже «Застава» нека «101».

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, «Црвена Застава 128». Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже за Жућу, Богдан тај Лазић, Лакић. Ево и потписао. За Пиварског, Милошевић Драган, за «Бјеле Орлове» опет неки Милан, за Жућу Синиша Филиповић потписао. То што сте рекли малопре да сте набављали гориво.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја знам да је за гориво био задужен и за рад са општином Мирослав Николић и Рада Рачић. Друга лица нису имала права долазити у општину нити тражити било какве овај, потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја имам само још једно питање. Да ли сте познавали команданта источно-босанског корпуса Илић Драгутина? Да ли сте га упознали некада?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Илић Драгутин.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Надимак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант корпуса, какав надимак, нисам га питала за надимак.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је у свом исказу да је он дошавши у Зворник у јуну месецу 92.године, само да нађем.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да није Јовановић Драгутин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Илић. Каже да му је у сећању остао један риђи, Жућо кога је срео на Црном Врху, који је потегао оружје на њих, то је био јуни или јули.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па Риђи, то је тај Риђи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, ја Вас молим. Нису били припадници каже његовог корпуса никада, нити бригаде. Долазили су самостално или у нечијој

организацији и он их је тада најурио каже али их је после опет срео. Јесте ли имали такав неки сусрет?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тај риђи ми је познат овај, који се представљао као Жућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је један од тих што су се представили.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Који је заједно са Марком из Чelopeка, Марком Лоповом који су заједно ишли и крали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто се представљао као ви.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Он је тада имао педесет и четири, пет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Славица Јовановић, пуномоћник оштећених.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Реците.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли би сведок могао да нам каже, овај, с обзиром да кажете да сте тог 4.4. 4. априла 1992.године, кад сте договарали заправо свој одлазак на територију Зворника, овај, тражили од Бранка, од оптуженог Бранка Грујића да уреди статус припадника Ваших јединица, да они буду запослени у неком од предузећа тамо, па сам хтела да Вас питам зашто то тражите управо од њега?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На том састанку 4.4. је био и Брано Грујић али је то тражио Мирослав Богдановић који је долазио испред Скупштине Србије, и ја сам тад био на обезбеђењу тог Мирослава Богдановића и тад на том састанку у Тршићу је то тражио. Па смо се ми вратили за Београд и 7. априла смо се враћали у Зворник заједно са Улемеком Семићем, који је чувао начелника контраобавештајне службе Неђу Бошковића и за хапшење лица које се звало пуковник Пусула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немојте понављати.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Али зашто а касније сте рекли да сте и Ви то захтевали, да припадници значи Ваше јединице имају уређен статус због здравственог осигурања, због пензијског.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте. Тражио сам ја преко овај, Стеве Радића и Стева Радић је то завршио. Значи, Стева Радић је то заједно са општином, са не знам с киме је то завршио, имали смо ту радну обавезу и из радне обавезе смо добили.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па кажите овај, јесте ли тражили од оптуженог Бранка Грујића или од Стеве Радића? И ко је то завршио?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Од Стеве Радића сам ја тражио 10. априла. Од Стеве Радића 10. априла, тачно у канцеларији код њега у «Алхосу».

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А у исто време припадници Ваше јединице су били и мобилисани значи у састав?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да у саставу Штаба ТО при Југословенској Народној Армији.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А зашто су овај, припадници морали да имају да кажем, они су имали одређена осигурања и као мобилисана лица у саставу ЈНА. Они су имали већа права у саставу као мобилисана лица у саставу ЈНА него као осигураници неког предузећа запослени неког предузећа.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да Вам кажем искрено, знам да је тада Југословенска Народна Армија слала значи и мобилизације, мобилизационе позиве, у свом том метежу много што-шта је.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. А јесте онда, јесу ли припадници Ваше овај јединице и остваривали та права преко те фирме у којој су били запослени? Овај, јесу ли примали плату, зараду?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добијали су плату и то је овај преко општине ишло, ја сам напоменуо да сам та средства значи користио за породице погинулих или за од бораца породице коме је био отац болестан и ко је био на дијализи и тако даље.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А која је овај, хоћу само још ово. Која је то плата била? Значи, из те фирме или као припадници мобилисана лица Штаба територијалне одбране?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Од фирме, фирма је уплаћивала општини, општина је овај барем колико је мени познато, овај, општина је исплаћивала. Е сад колики је овај, колика је та плата била, то не знам тако да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте тад значи, да је негде у том неком периоду све време у Зворнику владао неки хаос? То су многи сведоци чак и оптужени овај хаос.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У целој Босни је владао хаос.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хаос. А реците ко је стварао тај хаос у Зворнику тада у том периоду? И шта је то, да нам објасните шта је Вама представљао тај хаос?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тај хаос је значи прављен је од свих.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Којих свих?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Присутних значи, који су ту били на терену, значи који су дошли на терен, викенд-борци значи.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па оптужени кажу да сте управо Ви добровољци, припадници Ваше јединице стварали неки хаос, да су они значи највише од добровољаца плашили.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Госпођо, нису сви добровољци правили хаос. Ако одређена група прави проблем и прави хаос, онда према тој групи се и спроводило и хапшење као што је рађено или потраге за тим лицима. Ако дође неко са терена, исто у Републици Српској па направи кривично дело, побегне у неко своје место, Ви не можете знати директно на том, у том моменту одакле је то лице док не извршите одређене радње да занте одакле је лице дошло и шта је направило.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, али овај, које су групе значи те добровољачке које су у том периоду правиле хаос? Ви сте били тамо, Ви знате.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је, то је део људства јединица. Из сваке јединице је постојало. У сваком житу имате кукољ. У свакој јединици сте имали неколицину људи који су правили проблеме и онда је цела јединица имала проблем, цела јединица се прозивала. Прозивала се јавно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па добро, али претпостављам да су команданти јединица имали одређена овлашћења у односу на своје припаднике.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Овлашћења у ком контексту?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па у том контексту да их ухапсе или да их пријаве војној полицији или где год, да они буду значи спречени да то чине.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да је поступано значи, оно што сам рекао, ја сам рекао свеједан ако буде направио кривично дело, значи, лично ће ми одговарати. И одговара главом. Пошто то није дозвољено, изволте, радите шта оћете.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А од кога није дозвољено?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па није дозвољено што од мештана, што од значи да се не пролива српска крв, шта ја знам. Међутим, много веће је. Значи, народ је био уз то људство јер сачували су значи огњишта њихова која су ту већ деценијама, вековима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дајте нам неки пример, ко Вас то спречава да Ви хапсите те људе који раде та злодела? Конкретан пример. Немојте Ви колега, нисам Вас питала, сведока питам. Како је спречавао? Ко Вас је спречавао? Ви командант јединице и сад кажете онда они нису дали и онда сам ја дигао руке.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Речено ми је значи од стране Ступара да нема потребе да се пролива српска крв, да долази до сукоба, да органи војске, Југословенске Народне Армије и Министарство унутрашњих послова да раде посао на прикупљању података и на дизању оптужница, значи процесуирању, на хапшењу и тако даље. По чему бих ја сад неког ко је дошао званично на терен испред Југословенске Народне Армије тражио тако нешто? Значи, да се урадило петоро њих да се јавно, сад говорим оно што ја осећам. Да се пет лица која су направила таква кривична дела, да се извршило јавно кажњавање, санкционисање, значи не би пало на памет више никоме.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Него, овај да ли су и ове остале јединице, да ли су добровољачке јединице долазиле на територију Зворника овај, исто као и Ви? И ко је њих примао заправо? Ко је њима дозвољавао да оне буду ту и делују војно?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сви смо се јављали значи том ратном и Кризном штабу, а Ратни и Кризни штаб значи, преко своје команде, значи говорим за први део до 17. маја, су имали значи војну структуру преко којих су.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кажите, помињали сте да је тад у том неком првом делу, првом Вашем боравку у Зворнику постојао неки штаб територијалне одбране, ратни штаб и кризни штаб. Е сад, ко је био, ко је командовао једним, другим и трећим штабом? Па кажете да сте Ви ишли преко њих, па морате да знате с ким се комуницирало.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам значи, комуницирао сам са Стевом Радићем и Стева Радић је значи био испред општине, испред тих структура с којима је он контактирао, с киме је разговарао и контактирао, с киме је овај, радио значи, сви су ту били са тог дела терена.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А јел знате која је његова функција тад била? Тог Стеве Радића.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Знам да је био правник по служби али функцију коју је имао, не знам. Знам да је био секретар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био војно лице?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, цивилно лице овај, правник је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви војска? Занимљиво.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Много тога је занимљиво ту.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли овај, хтела сам да питам да ли овај, кад је Ваш брат починио да кажем ова кривична дела у Дому културе у Чelopeку, да ли је он у том тренутку био Ваш припадник Ваше јединице?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па шта је он био ту?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Био је ту као и многи који су долазили и одлазили.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А како то да је био припадник Ваше јединице у тренутку кад сте Ви, кад се јединица да кажем ухапшена то крајем јула.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ухапшени су сви добровољци на територији Зворника.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, али он је био на Црном Врху са Вашим.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, не. Он је ми смо ухапшени 29. јула у Зворнику у кући адвоката Алије Ефендића, то је у центру града. Део јединице је био у кући Алије Ефендића, а део јединице је био распоређен у баракама инжењерије.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, али у том тренутку хапшења, значи, Ви сте на неком другом месту, а он је на Црном Врху колико сам ја разумела ово Ваше прошло сведочење и он је нешто овај, узнемиравао неког министра у Влади Републике Српске па онда.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То није било на Црном Врху, то је било на Каракају, код Зворника и он је малтретирао министра Велибора Остојића, мислим министар за информативни рад, тако да је после тога дошло и до сукоба са специјалним снагама овај харишека.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. А у том тренутку је он припадник Ваше јединице?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, он је ту дошао на пункт, дошао је ту на пункт и направио проблем и после тога.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И због тог проблема сте ви сви.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сви значи, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било у првом поступку, колегинице.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте, само сам хтела да видим овај, како то, пошто је он био неких десетак дана пре тога како сведок данас каже ухапшен и Марко Павловић га је ухапсио и био је не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, крајем јула су они сви ухапшени, а ово његово је било у мају, није њега хапсио у јуну Марко Павловић.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Април, мај, кад је било немам појма.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је Вама познато, значи однос у том првом делу, да кажем али касније, однос Привремене владе и Штаба територијалне одбране?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не. Није ми познат значи, нисам био у тим структурама нити сам са тим структурама комуницирао, једноставно ја сам 22 сата био на терену.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. А јесте ли присуствовали неким било каквим састанцима овај, у општини?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте ли одлазили рецимо на састанке, се јављали било кад у Штаб територијалне одбране овај код оптуженог Бранка Поповића?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да ли сам одлазио?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, јесте, тамо.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Одлазио сам једном код у општину код Бранка Грујића и 27. априла кад је направљен овај проблем са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То смо чули.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа извињавам се, ја морам да изађем, да ли ћете Ви прекинути поступак, да ли ћете мене пустити, да ли ћете сачекати 10-15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегинице, колико још имате?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја морам да изађем.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па ево само још пар питања, мислим стварно, ако могу да завршим?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Направите паузу. Прво не могу да гледам, четири сата овде да човек сведочи четири сата. Живи сте и што кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте једини овде.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па искрено речено, да Вам кажем нешто, овај, ја сам у октобру имао прединфарктно стање и овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што ми то не кажете него треба бранилац да испадне овде сад већи хуманиста од нас? Реците да сте уморни.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 10 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Сведок је у једном тренутку рекао да је имао канцеларију на другом спрату у фабрици «Алхос»?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, то је први спрат.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, први спрат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У априлу, да. Да ли Вам је познато да је тад у том периоду били затварани неки Муслимани у тој фабрици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је причао.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па рекао сам ја то већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је причао, не знам, Ви сте.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А јел сте знали који су то, зашто су ти људи затворени ту?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И не знате ни ко их је затварао?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, не знам, ја сам те људе затекао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А тад кад сте се вратили, значи кад је овај, неки овај, 2. јуна 1992.године, кад је од Вас тражено да се вратите у овај на територију Зворника.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Доктор Видовић.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Овај, требали сте да кажете контролишете ситуацију нешто?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У Зворнику.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Односи се да се помогне уопште да не долази до тих кривичних дела, до свега. Значи, да се стабилизује ситуација.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Можете ли да кажете шта сте у том смислу урадили? Да поменете макар неки случај?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па не, једноставно значи, ја сам 6. дошао, ово са Благојевићем, распоређен горе на Црни Врх и једноставно нисам ни био ту у Зворнику све до 28. јуна, а 28. јуна сам дошао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. А јел знате где је било седиште територијалне одбране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте. А јел Вам познато да је седиште територијалне одбране било у неком тренутку у фабрици «Стандард»?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је имала територијална одбрана неке своје јединице, нешто овај, у фабрици «Стандард»?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У «Стандарду» нису имали значи, једино је војна пошта имала јединице и сви су били ту, значи.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ово кажете кад сте формирали ову своју јединицу добровољачку јединицу?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 27. априла 92.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да. Тад сте кажете окупили те добровољце, односно те мештане који су били у фабрици «Стандард». Рекли сте да сте тад.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ми смо били смештени у фабрици «Инжењеринг».

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, касније али.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, не. Значи, од 10. априла смо били распоређени у «Инжењеринг» и били смо у «Инжењерингу» све до 17. маја 1992.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте да је ова јединица капетана Драгана била под патронатом Прве управе државне безбедности сте Ви рекли.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли Ваша јединица била под нечијим патронатом?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, значи ми смо били искључиво везани за Штаб ТО и за Југословенску народну армију до 17. маја 1992. године.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте касније кад сте дошли, кад сте се поново вратили, чули о томе ко је издао наређење да ови буду рецимо затворени ови мештани у Техничко-школском центру?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нисам чуо, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли Вам је познато у том смислу неко наређење пуковника Андрића који је с обзиром да кажете да сте у неком периоду били под његовом.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је у оном периоду значи јун месец био мајор Андрић, а пуковник није могао да буде пре 1994. године.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, рецимо његово, а знате на кога мислим, његово неко.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На Светозара Андрића.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте, да.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Какво наређење?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па наређење о, заправо о исељавању муслиманског становништва са те територије и заробљавању мушкараца Муслимана ради неке размене?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, колико је мени познато, значи Светозар Андрић у том периоду од 06. јуна до 28. јуна 1992. године није изао никакво наређење, а ово што је војна полиција шеховичке бригаде зауставила од 12. до 14. јуна то су била четири аутобуса која су ишла пут Тузле, а одакле су они ишли то не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, нема више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добро вече. Ја бих сведока питао ако може да нам каже од којег је времена па до којег датума је био присутан на подручју општине Зворник?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам то напоменуо већ 15 пута до сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад поново, па то смо научили већ напамет. Није био од 19. маја до 06. јуна и после је био до краја.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: То знам, мислио сам на каснији период до њиховог хапшења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је до 27. јула до хапшења.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Да, и након тога да ли је поново боравио у Зворнику?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Не. Хвала. Може ли свједок рећи на којим је све командним функцијама био у Зворнику док је присутан осим на мјесту командира јединице?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Само командир јединице «Игор Марковић».

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Данас сте рекли да сте били пуно информисани и да сте чак чули а пренео Вам Ваш замјеник везано за Техничку школу да је тамо нека маскирана лица изводила затворенике и возили камионима и убијали, па ја Вас питам да ли сте можда чули од њега или од неког друго где су ти људи убијани?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, искрено речено не знам, рекао бих Вам на тој и тој локацији али не знам. Код мене нема, немам потребе да дозволим да било ко пере прљав веш преко мојих леђа, значи ја ако је неко урадио нешто и знам да је то урадио ја ћу рећи па да је не знам ко и не знам шта.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Да ли сте у вријеме Вашег боравка у Зворнику чули за масовне гробнице?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Чуо сам путем јавног информисања тако да доста су тога објављивали.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Поставићу још једно питање, а веже се за мало каснији датум, а везано за Ваше пунктове, односно два питања, рекли сте да је Ваша јединица добила наређење да формира пунктове па Вас ја питам, ако можете да кажете пункт од Каракаја према Црном врху јесте ли имали један или два пункта и можете ли тачније рећи где?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Два пункта. Један је био на изласку из Каракаја где је заустављен министар Велибор Остојић, а други пункт је био на Црном врху код, како се зове то, знам код тог извиђача једна кућа звали су га Кобра, тако да.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Да ли су контролисана сва возила која су пролазила тим пунктовима?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Контролисани су «Голфови» због.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Да ли су сва возила контролисана или само нека у изузетним ситуацијама?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Информацију коју смо добили од војне полиције из Сарајева и са Пала контролисани су «Голфови».

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Искључиво, ништа друго?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Искључиво само «Голфови».

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Није било случајева контроле неких камиона?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Камioni су записивани и све што је заустављено прослеђено је предузећу «Хладњача» у којем је био директор Стево Радић.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Да ли сте можда имали ситуацију да су на тим пунктовима заустављани камиони који су возили мртве лешеве?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добро, хвала. Немам више питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам допунских питања

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате, добро. И шта смо рекли за ове писмене доказе, то ћете нам донети у петак, је ли?

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Донећу Вам до петка, значи имаћете то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да не буде опет за четири године.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, добићете то преко писарнице, немате потребе да се оптерећујете уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја, ево ми већ четири године се оптерећујемо па не знам зашто не би још три дана.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па добро могли сте ми послати допис донесите документацију и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно што сте исказ дали то не важи се, кад смо се договорили, то се не важи и да сам Вам наложила да донесете.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: С обзиром каквих сам проблема имао добро је што сам и овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нам то јавили да имате проблема и да због тога, могли сте кад су престали проблеми да нам јавите да ћете донети.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Проблеми су још увек ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сад ћете ипак донети документа.

Сведок ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Донећу их како знам и уем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужилац је најавио прецизирање оптужнице за? Хвала Вам, можете да идете.

То је све што имам да изјавим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оптужница ће бити прецизирана у наредним данима и биће писмено достављена суду па може бити прослеђена одбрани да кажемо засигурно да кажемо до краја месеца и пре али сигурно до краја месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ће бити достављена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Достављена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Других предлога немамо тако да што се тиче тужилаштва може да се планира завршетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи данас је 12. октобар, отприлике до краја месеца или краја недеље?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Месеца, до краја месеца, а сигурно пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и пре, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да сачекамо и тај петак да евентуално неке писмене доказе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево и тужилац чека Ваша писмена да донесете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оптужница је готово потпуно спремна тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овако, с обзиром на ово и на овај густе распоред ових суђења овде и судница које су заузеле и пре и поподне ми имамо један термин, тужилац нема предлога у допуну доказног поступка, одбрана има предлоге, нема? Има.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа имамо један доказни предлог. Наиме није то сад доказни предлог то је више да преведемо један од доказа јер нисам видео тај превод, а мислим на неко скромно знање енглеског видим да има релевантних ствари, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово задње што је стигло.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Вештачење ово из Хага од овог вештака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам то прочитала, знам.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па одбрани има, је ли проблем да се то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ми би, могу ја однети негде да се то преведе али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што има велики део који се односи на.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ми имамо нажалост тај проблем као браниоци и то ћемо посебно што су нам ту ресурси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није проблем, него углавном се односи на 1995. и 1996. онда бих ја одвојила само овај почетак.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Почетак тај, тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи слажете се да преведемо само онај почетак.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само почетак од овог Батлера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тај Батлер, ја из онога што сам прочитала видела сам да је он давао ко зна колико, да је то само један, али.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, где говори шта је било 1991, 1992, има код Милошевића, то сам ја хтео да набавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам то и писала видели сте у предмету.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, ето само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако, ја мислим да ће то бити преведено и имамо датум петак 05. новембар и понедељак 08.новембар, значи као прво пре тога ћете, тужилац је обећао, добити прецизирану оптужницу, ви ћете имати оптужени право на тражење времена за припремање евентуалне одбране по прецизираној оптужници. Ја бих вас молила да раније то најавите уколико то немате да обавестите суд да тога дана могу да се завршне речи почну. Значи прво ће тужилац 08-ог ако стигне тужилац, онда ћемо наставити 08. одбрану, значи петак и понедељак.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја се изјашњавам да нама треба једно пола сата само да прочитамо и ништа више, дакле можемо одмах након пријема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, примићете раније, значи 05-ог ћемо моћи онда и завршне речи, је ли тако. Ево сад рекох, 05. и 08. у 09,30. Значи 05. и 08. новембар у 09,30, судница бр.4.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ.

Следећи се заказује за

05. и 08.новембар 2010. године с почетком у 09,30 часова, судница бр.4.

на којој ће се одбрана изјаснити да ли ће након уручења прецизиране оптужнице, која ће уследити према речима тужиоца најкасније до краја октобра, бити потребно време за припремање одбране а уколико не отпочети са давањем завршних речи странака.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да оптужба и одбрана немају предлога у допуну доказног поступка, те да је већ раније у два наврата одбрани указано да суд неће узимати у обзир предлоге о којима је одлучивано пре јануара 2010. године будући да је у фебруару 2010. године главни претрес почео изнова.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

НАЛОЖИТИ превођење налаза вештака Ричарда Батлера који је приспео на енглеском језику и то у делу који се односи на инкриминисани период.

Довршено.

Записничар

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА